

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 3. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: 11. oktober 2013
Tidspunkt: Kl. 11
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Benny Engelbrecht (S), næstformand, Mette Reissmann (S), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Finn Sørensen (EL), Per Clausen (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Mette Bock (LA) og Per Stig Møller (KF).

Desuden deltog: Social-, børne- og integrationsminister Annette Vilhelmsen, klima-, energi- og bygningsminister Martin Lidegaard, handels- og europaminister Nick Hækkerup, erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen, miljøminister Ida Auken og beskæftigelsesminister Mette Frederiksen.

Benny Engelbrecht fungerede som formand under hele mødet.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3263 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 15. oktober 2013

Socialministeren orienterede om dagsordenspunkterne 3 og 4. De var begge fælles med beskæftigelsesministeren, som efterfølgende gennemgik punkterne, for så vidt angår beskæftigelsesaspekterne.

Beskæftigelsesministeren fremhævede dagsordenens vigtigste beskæftigelsespunkter på EPSCO-rådsmødets dagsorden og henviste i øvrigt til det oversendte samlenotat. En sag var til forhandlingsoplæg, resten blev forelagt til orientering.

FO 1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af direktiv 96/71/EC om udstationering af arbejdstagere inden for rammerne af tjenesteydelser

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0131

Rådsmøde 3263 – bilag 2 (samlenotat side 3)

KOM (2012) 0131 – bilag 4 (DA og LO's brev til

beskæftigelsesministeren om udstationering af arbejdstagere af 27/11-12)

EU-note (11) – E 29 (EU-note af 2/4-12 om udstationering af arbejdstagere)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 472 (side 1354, senest behandlet i EUU 7/6-13)

–

Beskæftigelsesministeren: Som vi har diskuteret ad flere omgange, er social dumping et reelt og stort problem i en række europæiske lande, herunder vores eget. Derfor støtter vi ideen om et håndhævelsesdirektiv, der kan sikre, at udstationering foregår på en ordentlig måde, og derfor tager regeringen del i forhandlingerne med det formål, at der bliver lavet et nyt håndhævelsesdirektiv. Der er en række lande, der ikke ønsker at gå den vej. Jeg er ikke i tvivl om, at bedre håndhævelse vil være til gavn både for lønmodtagere og for de virksomheder, der ønsker at overholde spillereglerne.

Direktivforslaget indeholder regler om administrativt samarbejde, hvor myndighederne i fremtiden vil være forpligtet til at samarbejde over grænserne for at dæmme op for virksomheder, der ikke er reelt etableret i det angivelige hjemland. Det støtter vi, og det er i øvrigt også det, vi har arbejdet med i vores egen nationale indsats mod social dumping. Og direktivforslaget sætter skærpet fokus på, hvad der skal til for at leve op til betingelserne for at udstationere.

Sagen har været drøftet intenst og ad mange omgange i arbejdsgruppen og på ambassadørmøderne, da der desværre er to blokke af medlemslande, der står meget stejlt over for hinanden, især i spørgsmålet om kontrolforanstaltninger og om kædeansvar.

Hvad angår kontrolforanstaltninger, er der en gruppe lande, som Danmark selvsagt ikke tilhører, der insisterer på en lukket – eller udtømmende – liste, som oprindeligt foreslået af Kommissionen, og en anden gruppe, der på tilsvarende barsk vis insisterer på en åben liste.

Regeringen lægger vægt på, at Danmark i fremtiden skal have mulighed for at indføre de nye foranstaltninger, der skal til for at have en national indsats mod social dumping. Vi går derfor ind for en åben liste.

Jeg synes i øvrigt, at det er besynderligt, at man i en diskussion om et direktiv om bedre håndhævelse overhovedet overvejer at lægge begrænsninger på medlemsstaternes mulighed for at indføre foranstaltninger, som de vurderer er nødvendige for at kunne håndhæve udstationeringsdirektivet.

Men vi har været lydhøre over for at overveje at kombinere en sådan åben liste med et krav om gennemsigtighed. Hvis vi i Danmark får behov for at indføre nye foranstaltninger, hvad jeg bestemt ikke afviser, er vi indstillet på, at de skal begrundes i overensstemmelse med EU-retten. Det gør hverken mig eller regeringen noget, at vi skal informere, hvis vi laver nye foranstaltninger; vi vil bare have muligheden for at lave de regler, vi vurderer er rigtige og nødvendige.

I formandskabets seneste kompromisforslag gives der mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre nye kontrolforanstaltninger, hvis de eksisterende kontrolforanstaltninger vurderes at være utilstrækkelige. Benytter en medlemsstat sig af muligheden for at indføre nye kontrolforanstaltninger, skal medlemsstaten informere Kommissionen og tjenesteydere om de nye kontrolforanstaltninger. Det er den del, der vedrører, om listen er åben eller lukket.

Spørgsmålet om kædeansvar i forslagets artikel 12 er det andet store stridspunkt. Formandskabet lægger i det seneste kompromisforslag op til at gøre kædeansvaret frivilligt. Udgangspunktet for kompromisforslaget er nu, at medlemsstaterne skal sikre, at lønmodtagerens direkte arbejdsgiver er ansvarlig for at betale eventuelle udestående vedrørende løn.

Vælger en medlemsstat at indføre kædeansvar, kan medlemsstaten også beslutte, at en arbejdsgiver kan frigøre sig fra kædeansvaret ved at udvise due diligence eller nødvendig omhu. Det har vi også diskuteret her ad flere omgange. Det vil være op til den enkelte medlemsstat at afgøre, hvad rettidig omhu er i forhold til de nationale regler. Det kompromisforslag støtter regeringen og læner sig fortsat op af den fælles anbefaling fra LO og DA, som fremhæver anmeldelse til RUT-registeret som en mulighed for at udvise nødvendig omhu, såfremt vi beslutter, at der skal indføres kædeansvar. Regeringens jurister vurderer, at formandskabets kompromistekst giver mulighed for dette, da reglerne om og forpligtelserne til rettidig omhu ifølge forslaget defineres af national lovgivning. Sådan mener vi også det bør være.

Jeg vil dog lægge vægt på at få nogle formuleringer ind, eventuelt i forslagets betragtninger, så det står krystalklart. Men den juridiske vurdering er entydigt, at ønsket for parterne, som vi læner os op ad, er indeholdt i kompromisforslaget. Helt konkret foreslår vi, at der skal stå, at rettidig omhu bl.a. kan være, når modtageren af tjenesteyderen har fået dokumentation for, at tjenesteyderen har efterlevet værtslandets administrative krav og kontrolforanstaltninger. Artikel 12 er vigtig, fordi man med bestemmelsen vil anerkende, at kædeansvar kan være et legitimt redskab til at bekæmpe social dumping. I dag er der ingen EU-regler, der siger, at man kan indføre kædeansvar for løn, men EU-Domstolen har anerkendt, at det principielt kan være muligt. Med en udtrykkelig bestemmelse er der

sikkerhed for, at man i fremtiden kan opretholde eller indføre kædeansvar, hvis man nationalt mener, at det er det rigtige redskab eller et af de rigtige redskaber.

Bortset fra de to væsentlige udeståender vedrørende artikel 9 og 12 er man nået langt med de andre dele af direktivet. Jeg vil kort lige fremhæve nogle enkelte punkter. For det første vil direktivet gøre det muligt at styrke myndighedssamarbejdet på tværs af grænser, det er klogt, og det vedrører ikke mindst udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Ved hastende sager skal myndighederne svare hinanden inden for 2 dage. Det er i øvrigt op til medlemsstaterne selv at udpege, hvem der skal udføre opgaverne i henhold til direktivet. I forhold til det oprindelige direktivforslag er det præciseret, at myndigheder kan være andre end offentlige organer. Det er selvfølgelig afgørende med den arbejdsmarkedsmodel, som vi har. Hermed vil vi have fremtidssikret os, hvis parterne engang i fremtiden skal have en mere formel rolle, f.eks. i myndighedssamarbejdet.

For det andet er kampen mod såkaldte postkassevirksomheder en vigtig del af direktivet. Forslagets artikel 3 opstiller en række kriterier, som giver medlemsstaterne bedre mulighed for at vurdere, om en virksomhed reelt er etableret i et andet land, og for at vurdere, om en arbejdstager opfylder kriterierne for at være midlertidigt udstationeret. Hvis der ikke er tale om reel udstationering, vil det som udgangspunkt være danske løn- og ansættelsesvilkår, der skal finde anvendelse.

For det tredje er der indsat en formulering, der understreger, at artikel 11 om retssager ikke anfægter fagbevægelsens muligheder for at føre en sag ved arbejdsretten, selv om vedkommende arbejdstager ikke har givet samtykke. Det er også vigtigt.

Endelig giver forslaget bedre mulighed for at inddrive administrative bøder over grænserne. Som jeg startede med at sige, gør vi i Danmark meget for at bekæmpe de alt for store problemer, vi har med social dumping. Den indsats ønsker vi at fortsætte inden for de gældende EU-retlige rammer, og jeg er glad for den udvikling, arbejdet med direktivet tager, om end vi ikke er færdige endnu. Jeg forestiller mig ikke, at vi opnår enighed på rådsmødet. Ikke desto mindre skal jeg bede om et forhandlingsmandat, hvis og såfremt de to indtil nu ret fastlåste blokke skulle nærme sig hinanden i vores favør. Forhandlingerne er ikke slut endnu, og der ligger heller ikke en endelig tekst, som Europa-Parlamentet kan tage stilling til. Derfor nævner jeg alle elementerne i oplægget i dag.

FO Jeg vil summa summarum gerne bede om et mandat, der i de videre forhandlinger giver regeringen mulighed for at

- lægge vægt på, at fristerne for besvarelse af henvendelser i det grænseoverskridende administrative samarbejde bliver så korte som muligt, i det mindste for henvendelser, som vedrører spørgsmål om en virksomheds reelle etablering i et andet land,

3. Europaudvalgs møde 11/10-2013

- lægge vægt på, at direktivet ikke udelukker, at parterne kan få tillagt en formel rolle med henblik på f.eks. at få oplysninger om en virksomheds reelle etablering i hjemlandet,
- lægge afgørende vægt på at bevare muligheden for, inden for traktatens rammer, at indføre nye kontrolforanstaltninger i fremtiden, enten i form af en generel mulighed herfor i artikel 9, eller ved at listen i artikel 9 bliver tilpas rummelig,
- lægge afgørende vægt på, at fagbevægelsen bevarer sin ret til at indklage en virksomhed for overenskomstbrud uden arbejdstagers samtykke,
- lægge afgørende vægt på, at forslaget om solidarisk ansvar skal tage hensyn til den særlige danske arbejdsmarkedsmodel, hvor parterne har ansvar for forhold vedrørende løn. I lyset af de tilkendegivne holdninger fra LO og DA vil regeringen lægge afgørende vægt på, at de allerede gældende regler om hvervgiverpligt i forbindelse med RUT-anmeldelse kan anses for nødvendig omhu.

Pia Adelsteen var tilfreds med, at regeringen lægger afgørende vægt på, at håndhævelsesdirektivet skal harmonere med RUT-registeret. Hun gik ikke ind for kædeansvar og spurgte om, hvorvidt en privatperson, der skal have bygget et hus, defineres som bygherre med ansvar for at vise nødvendig omhu og tjekke RUT-registeret?

Finn Sørensen syntes ikke, at ministeren havde taget tilstrækkelig højde for Enhedslistens og fagbevægelsens kritik af direktivet, på trods af at det var blevet diskuteret flere gange. Han så det som en afgørende fejl, at forslaget stadfæster Domstolens afgørelser – Laval-, Rufford- og Luxembourgdommene – om medlemslandenes og fagforeningernes ret til at indføre foranstaltninger imod social dumping. Forslaget viderefører den retstilstand, EU-Domstolens fortolkning af udstationeringsdirektivet som et maksimumsdirektiv har skabt. Det giver et loft over, hvilke krav medlemslande og fagforeninger må stille til udenlandske virksomheder, så de ikke kan stille de samme krav til udstationerede virksomheder som til hjemlandets egne. F.eks. forhindrer det, at man kræver en forhåndsgodkendelse af en udstationeret virksomhed, der vil operere i landet. Finn Sørensen spurgte, om direktivforslaget også stadfæster den dom over Belgien, hvor et RUT-lignende register erklæres for ulovligt. I så fald ville han gerne have ministerens garanti for, at Danmark kan fortsætte med RUT-registeret. Kommissionen har før blandet sig, og Finn Sørensen spurgte om, hvor ministeren stod i den sag, og om hun ville stemme imod forslaget, hvis der ikke indføres åben liste.

Han forstod ikke, hvorfor frivilligt kædeansvar nævnes i forslaget. Domstolen har slået fast, at kædeansvar ikke strider mod EU-retten, syv lande har allerede indført det, og Finn Sørensen synes hverken, EU skal blande sig i, om eller hvordan medlemslandene indfører det.

Finn Sørensen meddelte, at Enhedslisten pga. ministerens tidligere bekræftelse af LO's og DA's indstilling om, hvad rettidig omhu kan være i denne forbindelse, ikke støtter mandatet. Han kaldte det uartig at benytte EU-forhandlinger til at definere, hvordan kædeansvar kan indføres i Danmark. Ved at inkorporere betingelserne for kædeansvar i

mandatet får regeringen på forhånd udvalgets opbakning til dem, og hvis kædeansvar kun indebærer, at man sikrer sig, at den udenlandske tjenesteyder er registreret i RUT-registeret, bliver begrebet værdiløst, mente han.

Jakob Ellemann-Jensen kvitterede for, at ministeren havde lyttet til arbejdsmarkedets parter. Venstre støtter regeringens tilgang, for så vidt angår artikel 9 og artikel 12, og at der lægges afgørende vægt på, at RUT-registeret anses som nødvendig og/eller rettidig omhu.

Per Stig Møller meddelte, at Det Konservative Folkeparti støtter forhandlingsoplægget, og fandt det vigtigt at sikre vilkårene for virksomheder og lønmodtagere, der arbejder på tværs af grænserne, og at den favorable danske model kan fortsættes. Derfor var han også tilfreds med, at regeringen havde lyttet til arbejdsmarkedets parter. Koblingen mellem RUT-registeret og due diligence-kravet støttede han også.

Mette Bock anerkendte behovet for at præcisere, hvordan det nuværende udstationeringsdirektiv skal tolkes. Flere danske virksomheder er kommet i klemme her. Liberal Alliance støttede ikke forhandlingsoplægget. Partiet er imod kædeansvar og frygter, at direktivet er et skridt i den retning, og at det mindsker arbejdskraftens bevægelighed. Hun spurgte om, hvordan bygherre defineres, og om, hvad direktivet ressourcemæssigt vil betyde for SMV'erne.

Beskæftigelsesministeren takkede Venstre og Det Konservative Folkeparti for tilslutningen til forhandlingsoplægget. Hun svarede Finn Sørensen, at jævnfør mandatet vil regeringen ikke stemme for direktivet, hvis det indebærer en lukket liste. I så fald ville hun vende tilbage til Europaudvalget. Først ville hun dog gøre, hvad hun kunne, for at undgå det. Et håndhævelsesdirektiv, der begrænser muligheden for at bekæmpe social dumping, fandt hun helt tosset. Danmark står ikke alene med det synspunkt; som sagt er der tale om to blokke, der står stejlt over for hinanden. Ministeren svarede Pia Adelsteen, at direktivet ikke forhindrer Danmark i at bruge RUT-registeret. Hun håbede, at Danmark også fremover kan indføre de kontrolforanstaltninger, man finder væsentlige. Ministeren bekræftede over for Finn Sørensen, at Kommissionen har set kritisk på RUT-registeret, bl.a. angående selvstændige, men det havde ikke noget med håndhævelsesdirektivet at gøre. Hun understregede, at hun ville slås for RUT-registeret, fordi det er et af de vigtigste redskaber i kampen mod social dumping, og håbede at fremtidige regeringer ville gøre det samme. Hun var glad for de forbedringer på området, som regeringen og Enhedslisten havde lavet og fået vedtaget med et bredt flertal. Spørgsmålet om kædeansvar var svært at besvare, fordi det som en frivillig ordning kan se forskelligt ud. Der lægges ikke op til, at landene skal følge en bestemt model. Private hvervgivere defineres som bygherrer – det gør de også i dag.

Ministeren henviste Finn Sørensen til det allerede oversendte notat om den belgiske dom, han omtalte. Hun bemærkede, at det ikke handler om at være artig eller uartig, men om at være politisk uenige. For hende at se var det klogt at følge LO's indstillinger, som det er aftalt med et flertal i Folketinget. Hun ville fortsat læne sig op ad parterne og var

meget tilfreds med, at LO og DA er enige om, hvordan et eventuelt kædeansvar skal håndteres. LO og DA's anbefaling stammer fra dengang, Kommissionen fremsatte sit oprindelige forslag, hvori kædeansvar ikke var frivilligt. Det er prisværdigt, at de tager ansvaret på sig og ser på, hvordan det kan udformes i Danmark. Hun gik ud fra, at det, Enhedslisten var utilfreds med, er, at man bruger RUT-registeret til at omgå kravet om rettidig omhu.

Ministeren svarede Mette Bock, at direktivet gør det mere besværligt for dem, der ikke overholder reglerne, men forhåbentlig ikke for de andre. Det løser ikke alle problemer med social dumping, men giver nogle redskaber. F.eks. styrker det myndighedssamarbejdet over grænserne, hvor man i dag kommer til kort. Det er også afgørende at kontrollere, om udstationerede virksomheder reelt er etableret i hjemlandet, så de ikke kan snyde med told og skat.

Hun svarede Finn Sørensen, at hans spørgsmål angik udstationeringsdirektivet, ikke håndhævelsesdirektivet, som var på tale nu, og at det var to forskellige diskussioner.

Finn Sørensen var tilfreds med, at man vil stemme nej til en lukket liste. Enhedslisten kunne dog stadig ikke støtte forhandlingsoplægget, fordi det stadfæster EU-Domstolens opfattelse af direktivet som en maksimumstandard, mens medlemslandene opfatter det som en minimumstandard. Det mente han man burde have benyttet lejligheden til at ændre. Han gentog spørgsmålet om, hvorvidt direktivet bekræfter den retstilstand, som den belgiske registerdom giver. Det ville i så fald forhindre Danmark i at indføre kontrolforanstaltninger, mente han. EU bør ikke blande sig i, om man skal have kædeansvar eller ej; det må være op til medlemslandene. Og hvis EU blander sig, bliver det på baggrund af EU-Domstolens tolkninger af udstationeringsdirektivet. Finn Sørensen delte DA's bekymring for krav om at lovgive om mindsteløn. Han bekræftede ministeren i, at der var tale om en politisk uenighed, men insisterede på, at hvordan kædeansvar defineres, bør diskuteres i Folketinget, ikke tromles igennem med et EU-direktiv.

Pia Adelsteen meddelte, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte forhandlingsoplægget, fordi partiet mener, det er unødvendigt, at kædeansvar indgår i det, og frygter et senere krav om at indføre det efter de retningslinjer, direktivet udstikker. Hun nævnte derudover, at det er forkert, at det kun gælder for byggesektoren.

Beskæftigelsesministeren sagde, at regeringens jurister har vurderet, at det nuværende kompromisforslag for håndhævelsesdirektivet ikke forhindrer brug af RUT-registeret. Regeringen slås for en åben liste for at beholde handlefriheden til eksempelvis at udvide RUT-registeret. Hun kunne selvsagt ikke garantere, at handlefriheden aldrig vil blive anfægtet. Hun påpegede, at uenigheden mellem hende og Finn Sørensen angik udstationeringsdirektivet – det anså hun for at være en helt anden diskussion.

Den fungerende formand påpegede, at Finn Sørensen i begge runder havde meddelt sin holdning til forhandlingsoplægget, og spurgte om det, han ville sige i tredje runde, var relevant.

Finn Sørensen svarede, at det var god demokratisk stil at lade mødedeltagerne selv vurdere, hvad der er relevant at sige. Han mente, det var et relevant politisk spørgsmål, hvad man gør ved EU-Domstolens afgørelser, selv om det formelt ikke har noget med forhandlingsoplægget at gøre, fordi tingene hænger sammen. Direktivet bekræfter den retstilstand, som EU-Domstolen har fastslået i de fire domme, der greb ind i konfliktretten og i EU-landenes lovgivning. Han ønskede bare, at RUT-registeret ikke skal kunne antages. Han kendte ikke den præcise ordlyd af kompromisforslaget og vidste ikke, om det var tilgængeligt.

Beskæftigelsesministeren svarede, at hun lænede sig op ad regeringens juristers vurdering, som siger, at Danmark kan fortsætte med og udvide RUT-registeret. Angående den belgiske dom sagde hun, at den i modsætning til håndhævelsesdirektivet handler om selvstændige.

Den fungerende formand meddelte, at man vil prøve at finde kompromisforslagets tekst i Rådets register. Han konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet kun Enhedslisten, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

2. Ungebeskæftigelse

– *Udveksling af synspunkter*

a) Den europæiske alliance for praktikpladser

– *Vedtagelse af Rådsdeklaration*

KOM (2012) 0728

Rådsmøde 3263 – bilag 2 (samlenotat side 25)

b) Status på aktuelle initiativer

KOM (2012) 0729

Rådsmøde 3263 – bilag 2 (samlenotat side 26)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 274 (side 843, behandlet i EUU 22/2-13)

Beskæftigelsesministeren: Under punktet hører vedtagelse af en rådsdeklaration om Den Europæiske Alliance for Læringeuddannelser og en mulighed for at oplyse om eventuelle nye nationale initiativer til bekæmpelse af ungeledigheden. Det er positivt, at vi i så mange rådsformationer som muligt fastholder opmærksomheden på problemerne med ungdomsarbejdsløshed, og at vi holder hinanden op på at gøre en indsats på dette område.

3. Evaluering af det europæiske semester 2013 for beskæftigelse og socialpolitik

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3263 – bilag 2 (samlenotat side 29)

a) Bidrag fra Beskæftigelseskomiteen og Komiteen for Social Beskyttelse (SPC)

– *Godkendelse*

b) SPC-rapport om reformer af socialpolitikker for vækst og sammenhæng

– *Vedtagelse af nøglekonklusionerne: bidrag til politikprioriteter i AGS 2014*

Social-, børne- og integrationsministeren: EU-landene besluttede som bekendt i 2010 at introducere en ny ramme for de økonomiske samarbejdsprocesser i EU, som kaldes det europæiske semester. Det europæiske semester dækker alle elementer af den økonomiske overvågning, herunder Europa 2020-strategien og den europæiske beskæftigelsesstrategi. Rådet forventes at drøfte erfaringerne med de nye samarbejdsprocesser på baggrund af forløbet i foråret 2013. Beskæftigelseskomiteen og Komiteen for Social Beskyttelse bidrager med deres evalueringer af processerne, som Rådet forventes at godkende. Jeg kan hertil sige, at regeringen støtter de processer, der er sat i værk for at overvåge medlemslandenes reformer inden for social- og beskæftigelsesområdet. Disse processer kan selvfølgelig altid forbedres, og vi deltager aktivt i arbejdet i de relevante fora.

Vi vil på rådsmødet bakke op om disse temaer, der ligger godt i forlængelse af regeringens mål om at sikre bæredygtige sociale mål, der giver ansvar og muligheder for alle i samfundet.

Udvalget diskuterede EU's økonomiske overvågning af sociale forhold under ét (se punkt 4 om den sociale dimension af ØMU'en).

4. Den sociale dimension af ØMU'en

– *Politisk debat*

Rådsmøde 3263 – bilag 2 (sammenotat side 31)

a) Meddelelse fra Kommissionen om ”Den sociale dimension af ØMU'en”

– *Præsentation ved Kommissionen*

KOM (2013) 0690

Social-, børne- og integrationsministeren: Det Europæiske Råd besluttede i juni at se på mulighederne for at styrke den sociale dimension af ØMU'en. Rådet pegede blandt andet på mulighederne for bedre overvågning af sociale forhold. I den anledning har Kommissionen netop fremlagt en meddelelse om den sociale dimension af ØMU'en. Heri nævnes bl.a. forslag til et såkaldt scoreboard bestående af fem nøgleindikatorer i forhold til arbejdsmarkedet og sociale forhold. De fem nøgleindikatorer i scoreboardet bygger på allerede eksisterende data og vil fungere som et supplement til den eksisterende overvågning, der foregår som led i samarbejdet vedrørende EU 2020-strategien. Nøgleindikatorerne omfatter: arbejdsløshed; unge, der hverken er i arbejde, under uddannelse eller i opkvalificering; husstandenes realindkomst; risiko for fattigdom og ulighed i samfundet.

Regeringen kan bakke op om disse indikatorer, da der kan være merværdi i at samle mere viden om arbejdsmarkedsudviklingen og sociale behov til brug for dialogen på det sociale område. Jeg vil i den forbindelse gerne slå fast, at det ikke er til diskussion, at indretning og finansiering af de sociale ordninger er medlemsstaternes ansvar. Samtidig har vi også alle interesse i at blive inspireret til at optimere vores løsninger på den fælles europæiske krise og den demografiske udvikling. Det er derfor min holdning, at det er en god idé, at vi får et fælles europæisk scoreboard om den sociale situation. På denne måde får vi et bedre billede af de sociale udfordringer i Europa. Det giver bedre mulighed for at målrette vores indsatser, så vi kan give alle lige muligheder og samtidig sikre bæredygtige budgetter. Der er andre aspekter af meddelelsen, der specifikt vedrører initiativer på beskæftigelsesområdet. Det vil beskæftigelsesministeren komme nærmere ind på.

Finn Sørensen forstod ikke, at man vil øge Kommissionens overvågning af medlemslandenes velfærdspolitik, hvis man mener, at EU skal blande sig uden om den. Overvågning er typisk første skridt i retning af regulering. Kommissionen blander sig eksempelvis i medlemslandenes socialpolitik, når den anbefaler Spanien at forhøje pensionsalderen. Hvordan mener ministeren at det hænger sammen med en ungdomsarbejdsløshed på 50 pct., og hvorfor tager hun ikke afstand fra Kommissionens indblanding i spansk socialpolitik?

Pia Adelsteen forstod ikke, at man bruger penge på en administration, der sidder og laver scoreboards m.v. i Bruxelles, når man samtidig siger, at social- og beskæftigelses-

politik er nationale kompetencer. Hun kunne heller ikke se formålet med anbefalingerne, som alligevel ikke er forpligtende.

Socialministeren slog fast, at EU arbejder for at dele viden, og at det ikke er til diskussion, at social- og beskæftigelsespolitik er nationale anliggender. Hun opfordrede Finn Sørensen til at oversende sit meget specifikke spørgsmål om Spanien, så det kunne besvares fyldestgørende. Ingen har interesse i, at nogen kører på økonomisk frihjul med de store udfordringer, der udspringer af den økonomiske krise og af den demografiske udvikling. Hun kendte ikke bevæggrunden for Spaniens beslutning ud over den demografiske udvikling. Hun ville bare orientere om de måleinstrumenter, der nødvendiggøres af Rådets retningslinjer for beskæftigelsespolitikken og dele af socialpolitikken.

Finn Sørensen gentog, at EU ikke bør blande sig i socialpolitik. Han var ikke enig med ministeren i, at Kommissionens initiativer kun handler om at indsamle viden, det europæiske semester handler jo også om at indordne landenes social- og beskæftigelsespolitik under ØMU-politikkens stramme tidsrammer og budgetkrav. Finn Sørensen nævnte vækst- og stabilitetspagten, som begrænser landenes mulighed for at føre deres egen finanspolitik. Han præciserede, at han gerne ville vide, hvad ministeren syntes om Kommissionens anbefaling til Spanien, og om hun ikke mente, det var et eksempel på indblanding. Selv fandt han det tåbeligt at hæve pensionsalderen i Spanien, arbejdsløsheden taget i betragtning.

Pia Adelsteen spurgte, om det ikke er indblanding at forhindre nogen i at køre på frihjul.

Nikolaj Villumsen sagde, at det europæiske semester vel netop går ud på at blande sig. Han ville ønske, at regeringen var imod denne nedskæringspolitik. Da de spanske banker skulle have penge af EU, blev regningen sendt til de spanske skatteborgere, hvis velfærdssystem blev skåret ned. Det mente han var en massiv indblanding i et medlemslands socialpolitik. Er Spaniens egentlige problem de 6 millioner arbejdsløse eller pensionsalderen? I Danmark har mangel på arbejdskraft været brugt som begrundelse for nedskæring, f.eks. den afskaffelse af efterlønnen, SF ikke mener var en god idé. EU påfører den spanske befolkning en borgerlig økonomisk politik, vel vidende at det ikke var de offentlige budgetter i Spanien, men bank- og boligsektoren, der var årsagen til deres krise.

Mette Bock ønskede ikke at blande sig i Spaniens politik og påpegede modsætningen mellem på den ene side at anerkende social- og beskæftigelsespolitik som et nationalt anliggende og på den anden side lægge pres på landene. Hvad mener regeringen at formålet er med det?

Socialministeren slog fast, at Kommissionen ikke dikterer, den anbefaler, mens landene selv bestemmer. Anbefalingerne skal inspirere til den sociale dimension. Hun svarede Mette Bock, at regeringen mener, det er vigtigt at præge anbefalingerne, f.eks. i en grøn retning. Ministeren så gerne en fælles europæisk drøftelse af sociale forhold.

Finn Sørensen gentog sit spørgsmål om ministerens holdning til Kommissionens anbefaling om at hæve den spanske pensionsalder. Han mente ikke, at der bare var tale om anbefalinger; de socialpolitiske og beskæftigelsesmæssige spørgsmål vil indgå i vurderingen af, om Spanien lever op til kravene i vækst- og stabilitetspagten og de øvrige ØMU-krav. Kommissionen blander sig, f.eks. gennem det europæiske semester, fordi den sætter ØMU'ens stabilitet over alt andet. Var ministeren uenig i den fremstilling? Og kan landene unddrage sig anbefalingerne? Finn Sørensen så anbefalingerne som et redskab til at styre landenes finans-, social- og beskæftigelsespolitik.

Pia Adelsteen pointerede, at Spanien selv har valgt euroen. Hun kunne stadig ikke se nødvendigheden af den administrativt tunge økonomiske overvågning af ikkeeurolandene.

Socialministeren fandt det underligt, at Finn Sørensen både ville have, at EU blander sig uden om Spaniens socialpolitik, og ville have hende til at tage stilling til landets pensionsalder. Hun respekterede Spaniens ret til at bestemme, om de vil følge Kommissionens anbefalinger. Fordi socialpolitikken er en stor post, er det naturligt at drøfte den indbyrdes. Hun gentog over for Pia Adelsteen, at de fem nøgleindikatorer for scoreboardet er et supplement til den eksisterende viden.

Den fungerende formand henstillede til, at man nærmere sig en konklusion.

Finn Sørensen sagde, at der ikke er lagt op til konklusion, da dette var et orienteringspunkt. Han gentog sit spørgsmål: Hvad er ministerens holdning til Kommissionens anbefaling til Spanien? Som medansvarlig for Kommissionens gøren og laden var hendes holdning relevant. Det handler ikke bare om at indsamle viden, men om at styre finanspolitikken.

Socialministeren sagde, at hendes egen holdning til spanske forhold ikke var relevant, og understregede, at de sociale nøgleindikatorer til gengæld er væsentlige at drøfte i europæisk sammenhæng.

Nikolaj Villumsen så også ungdomsarbejdsløshed som et væsentligt spørgsmål, og derfor forstod han ikke, hvorfor man vil hæve pensionsalderen. Danmark er heldigvis ikke lige så forpligtet af Kommissionens anbefalinger som Spanien, der er med i twopack'en og derfor skal have sin finanslov godkendt af Kommissionen. Det har ikke hjulpet Danmark at fjerne efterlønnen, og det vil ikke hjælpe Spanien at hæve pensionsalderen, og derfor opfordrede han regeringen til at genoverveje nedskæringspolitikken.

Den fungerende formand konstaterede, at der var tale om et synspunkt, ikke et spørgsmål.

Socialministeren fastholdt, at Spanien selv beslutter, hvordan landet vil forholde sig til Kommissionens anbefaling, og at de sociale indikatorer er væsentlige at diskutere i det europæiske samarbejde.

Nikolaj Villumsen bad ministeren bekræfte, at Spanien er en del af twopacken, og at Kommissionen dermed kan stille ændringsforslag til den spanske finanslov.

Socialministeren opfordrede Nikolaj Villumsen til at stille spørgsmålet skriftligt til økonomi- og indenrigsministeren, da hendes ærinde på mødet var at orientere om de sociale nøgleindikatorer.

Beskæftigelsesministeren: Kommissionen vil præsentere den meddelelse om den sociale dimension i ØMU'en, som man fremlagde i sidste uge. Baggrunden er, at Det Europæiske Råd i juni besluttede, at man skulle se på mulighederne for at styrke den sociale dimension af ØMU'en. I meddelelsen indgår flere forskellige elementer og forslag, som involverer flere ministerområder. Det drejer sig bl.a. om valg af indikatorer i samarbejdet om ØMU'en og det europæiske semester og muligheder for mere dialog med arbejdsmarkedets parter. Vi skal kigge nærmere på dette, når der foreligger konkrete forslag. Det bliver selvfølgelig med afsæt i, at vi fra dansk side lægger vægt på, at beskæftigelse og socialpolitik er national kompetence.

Mens der kan være gode takter i dele af forslagene, vil jeg gerne allerede nu slå fast, at jeg er kritisk over for den linje, som Kommissionen slår an i den del af meddelelsen, der drejer sig om at se på rammerne for arbejdskraftmobilitet. Derfor følger vi naturligvis også området tæt.

b) Bidrag fra Beskæftigelseskomitéen og Komitéen for Social Beskyttelse
– *Godkendelse*

Social-, børne- og integrationsministeren: Komiteen for Social Beskyttelse vil præsentere Rådet for en række socialpolitiske temaer, som skal være inspiration til Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2014. Komiteen foreslår følgende temaer: for det første, at medlemsstaterne bør sikre passende sociale investeringer til at understøtte et økonomisk opsving; for det andet, at medlemsstaterne bør lægge særlig vægt på reformer, der støtter de mest udsatte borgere; for det tredje, at medlemsstaterne bør sikre, at sundhedsreformer fører til effektive sundhedsydelser af høj kvalitet; og endelig for det fjerde, at medlemsstaterne bør reformere pensionerne, så pensionsydelserne bliver bæredygtige i fremtiden, både for samfundsøkonomien og den enkelte borger.

5. (Evt.) Den Europæiske Revisionsrets særrapport nr. 7/2013: har den Europæiske Globaliseringsfond bragt EU-merværdi i reintegrationen af afskedigede medarbejdere?

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 3263 – bilag 1 (samlenotat)

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Eventuelt

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Siden sidst

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3266 (udenrigsanliggender – handel) den 18. oktober 2013

Handels- og europaministeren forelagde en enkelt sag til forhandlingsoplæg, de øvrige punkter blev forelagt til orientering.

- 1. Kommissionens forslag til Rådets beslutning om at ændre forhandlingsdirektiverne til en frihandelsaftale med ASEAN-landene og bemyndige Kommissionen til også at åbne forhandlinger om investeringsbeskyttelse og forslag om en beslutning fra medlemslandenes regeringers repræsentanter forsamlet i Rådet**

– *Vedtagelse af forhandlingsdirektiver*

Rådsmøde 3266 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Handels- og europaministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

Nikolaj Villumsen påpegede, at det ikke var til at vide, hvilke konsekvenser, forhandlingsdirektivernes investeringskapitler kan få for den almindelige dansker. På samrådet om EU-USA-handelsaftalen havde ministeren ikke kunnet garantere, at investeringskapitlet ikke kan føre til sagsanlæg, hvis man f.eks. strammer miljølovgivningen eller ændrer beskatningen af Nordsøolien. Han spurgte derfor om, hvorvidt ministeren anså investeringskapitlerne for problematiske, og om, hvad regeringen ville gøre for at forhindre de eventuelle problemer i at opstå.

Handels- og europaministeren understregede, at forhandlingsdirektiverne skal sikre rum til at regulere f.eks. miljø og sundhed nationalt, og at aftalen ikke skal gå ud over beskyttelsesniveauet.

3. Kommissionens udkast til henstilling om en Rådsbeslutning om bemyndigelse til Kommissionen om at åbne forhandlinger om en investeringsaftale med Folkerepublikken Kina og om beslutning fra medlemslandenes regeringers repræsentanter forsamlet i Rådet

– *Vedtagelse af forhandlingsdirektiver*

KOM (2013) 0297

Rådsmøde 3266 – bilag 1 (samlønotat side 8)

Udvalgsmådereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 472 (side 1396, senest behandlet i

EUU 7/6-13)

Handels- og europaministeren: Punktet er på dagsordenen med henblik på vedtagelse af forhandlingsdirektiverne for en investeringsaftale mellem EU og Kina. Sagen har været drøftet på teknisk niveau, og der er bred opbakning til at indlede forhandlingerne. Jeg forventer, at vi på rådsmødet får lejlighed til at drøfte nogle af de overordnede aspekter af de forestående forhandlinger. Det gælder bl.a. en investeringsaftales omfang, men også en aftales bestemmelser om bl.a. bæredygtighed og CSR.

Regeringen støtter forhandlinger med Kina om en investeringsaftale, som sikrer både markedsadgang og investeringsbeskyttelse. Særlig i forhold til markedsadgang vil en aftale kunne give fremskridt. Vi har en ganske betydelig interesse i, at omfanget af investeringer mellem EU og Kina forøges. Sammenligner vi med omfanget af handelen med varer og tjenesteydelser mellem EU og Kina, halter investeringsniveauet fortsat efter. En aftale skal i overensstemmelse med forhandlingsdirektiverne også – som for alle øvrige aftaler om investeringsbeskyttelse - sikre det nødvendige rum til, at parterne kan regulere på områder som bl.a. miljø og sundhed, uden at det går ud over beskyttelsesniveauet.

4. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for forvaltningen af det økonomiske ansvar ved tvistbilæggelse mellem investorer og stater for voldgiftsretter, der er oprettet ved internationale aftaler, som Den Europæiske Union er part i

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0335

Rådsmøde 3266 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 129 (side 358, senest behandlet i EUU 23/11-12)

Handels- og europaministeren: Jeg forventer, at vi på rådsmødet får lejlighed til at drøfte de overordnede aspekter af sagen, inden der indledes trilog med Europa-Parlamentet. Forslaget er en del af udrulningen af Lissabontraktatens bestemmelser på investeringsområdet. Forslaget er en forudsætning for, at de frihandelsaftaler, som Kommissionen er ved at indgå med bl.a. Singapore og Canada, kan træde i kraft. Det er derfor vigtig at få vedtaget forslaget snart. Forslaget har til formål at afklare det økonomiske ansvar og rollefordelingen mellem Kommissionen og medlemslandene i det tilfælde, at EU i medfør af en investeringsaftale indstævnes og dømmes ved en international voldgift og ifalder et erstatningsansvar. Her er det nødvendigt med nogle klare principper for at afgøre, om det er EU som sådan eller et konkret medlemsland, der i sidste instans skal bære det økonomiske ansvar. Danmark har aldrig haft en sag for en international voldgift i medfør af en bilateral investeringsaftale, og vi forventer heller ikke, at det er særligt sandsynligt, at vi skulle få det i fremtiden. Vi har en interesse i at sikre en klar ansvarsfordeling i sager som denne. Regeringen vil kunne tilslutte sig det kompromis, som kan blive resultatet af trilogen.

Pia Adelsteen spurgte, om det var rigtigt forstået, at regeringen kan tilslutte sig et kompromis, der indebærer, at det berørte medlemsland selv kører sagen ved voldgiftsretten, hvis ikke der er flere lande involveret.

Handels- og europaministeren svarede Pia Adelsteen, at man er nødt til at sondre: Voldgiftsretterne er de sager, hvor EU dømmes, og her vil EU køre sagen. Spørgsmålet er, hvem der skal betale. Uden at vide det med sikkerhed troede han, at en medlemsstat kan være biintervenient i sagen.

5. EU/USA-frihandelsforhandlinger

– *Orientering*

KOM (2013) 0136

Rådsmøde 3266 – bilag 1 (samlenotat side 14)

KOM (2013) 0136 – bilag 2 (henvendelse af 4/9-13 fra Forbrugerrådet)

KOM (2013) 0136 – svar på spørgsmål 1

KOM (2013) 0136 – svar på spørgsmål 2

KOM (2013) 0136 – svar på spørgsmål 3

KOM (2013) 0136 – svar på spørgsmål 4

KOM (2013) 0136 – svar på spørgsmål 5

KOM (2013) 0136 – svar på spørgsmål 6

KOM (2013) 0136 – svar på spørgsmål 7

KOM (2013) 0136 – svar på spørgsmål 8

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 9 (side 1591, samråd vedr. EU/USA frihandelsaftale 10/9-13)

EUU alm. del (12) – bilag 472 (side 1393, senest behandlet i EEU 7/6-13)

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1122 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 8/5-13)

Handels- og europaministeren: Handelskommissæren skulle under frokosten have orienteret om udfaldet af anden runde af frihandelsforhandlingerne, som var planlagt til at finde sted i Bruxelles d. 7.-11. oktober. Forhandlingsrunden blev dog som bekendt udskudt med ganske kort varsel på grund af budgetsituationen i USA. I stedet for den planlagte status for forhandlingerne er det min forventning, at kommissæren vil orientere om den ventede videre proces i lyset af den udsatte forhandlingsrunde. Her vil det ikke mindst være interessant at få en indikation af, hvor langt vi forventes at kunne nå med forhandlingerne inden europaparlamentsvalget i foråret og skiftet af Kommissionen.

Fra dansk side vil vi fortsat bakke op om Kommissionens indsats for at få forhandlet en ambitiøs frihandelsaftale med USA. Det har jeg også haft lejlighed til at understrege over for handelskommissæren i en samtale i sidste uge. Ud over en drøftelse af perspektiverne for frihandelsforhandlingerne forventes den franske handelsminister at anmode om, at EU-USA-forhandlingsdirektiverne nedklassificeres med det formål, at de kan offentliggøres. I de foreløbige drøftelser af spørgsmålet har der ikke været støtte til den franske anmodning. Tværtimod har en række toneangivende lande forholdt sig ganske skeptisk. En beslutning om at nedklassificere forhandlingsdirektiverne vil kræve enstemmighed i Rådet. Det er derfor også forventningen, at formandskabet på rådsmødet vil lægge op til, at den franske anmodning ikke imødekommes. Af samme grund forventer jeg heller ingen egentlig drøftelse af spørgsmålet.

Der er gode grunde til, at forhandlingsdirektiver for bl.a. frihandelsforhandlinger er klassificeret materiale. Jeg tænker ikke mindst på hensynet til EU's samlede forhandlingsposition, hvor det vil være en klar ulempe at røbe vores offensive og defensive hensyn meget tidligt i en forhandlingsproces. Fra dansk side er vi derfor også skeptiske over for den franske anmodning.

Nikolaj Villumsen påpegede, at den danske regering – i modsætning til den franske – ønsker, at forhandlingerne om EU-USA-frihandelsaftalen forbliver lukkede for de fleste. På den baggrund fandt han det interessant, at diverse erhvervsorganisationer, såsom Business Europe og American Chamber of Commerce, ifølge New York Times har været involveret i forhandlingerne, eksempelvis om kapitlet vedrørende strømlining af lovgivning – det, der på engelsk hedder regulatory cooperation. Er det ikke problematisk at inddrage erhvervsinteresser i lyset af, at folkevalgte har så lidt indflydelse på aftalen, som tilfældet er? Og kan det ikke skade danske arbejdstagerrettigheder, hvis de strømlines med amerikansk lovgivning, hvor man f.eks. ikke har ratificeret centrale ILO-konventioner?

Per Stig Møller indvendte, at man selvfølgelig skal lytte til erhvervsorganisationer som f.eks. Danmarks Eksportråd, og at når 70 erhvervsfolk mødes med en minister, betyder det ikke, at de tilsammen har 70 gange så meget indflydelse som ministeren. Handelsaftalen med USA er både handelspolitisk og geostrategisk vigtig. Det har været et dansk ønske at sætte forhandlingerne i gang siden 2003, og det har været svært. Han bad ministeren bekræfte, at han er i kontakt med Danmarks Eksportråd og det øvrige erhvervsliv. Alt andet ville skuffe ham.

Handelsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at man fra fransk side ønsker at offentliggøre forhandlingsmandaterne. Man kan diskutere, om det er hensigtsmæssigt, fordi man risikerer at svække sin forhandlingsposition, hvis man er helt åben. Udvalgene kan få forhandlingsmandaterne at se og vil løbende blive orienteret om fremdriften i forhandlingerne, men fuld åbenhed om forhandlingsmandaterne kan medføre, at der opstår en anden procedure, som sikrer, at man ikke svækker sine forhandlingsmuligheder. Ministeren mente ikke, det var vanvittigt at inddrage baggrundsgrupper fra erhvervslivet i forhandlingerne, fordi de berøres af aftalen. Danske virksomheder er også med til at inspirere den amerikanske position. Det sikrer, at aftalen er forankret i virkeligheden, og at den har den fornødne opbakning og forståelse.

Ministeren måtte – ligesom under samrådet – rette den misforståelse, at skat og afgifter er omfattet af investeringskapitlet. Ligesom miljø- og sundhedsregulering er det noget, man selv bestemmer over. Han mente, der var tale om forskellige opfattelser af Danmarks interesser som et lille land. Selv mente han, at frihandel ville være en kæmpe økonomisk gevinst, og at regeringen ikke har nogen interesse i at holde oplysninger tilbage for Europaudvalget.

Som Per Stig Møller også sagde, er det fornuftigt at sikre sig, hvilke konsekvenser aftalen får for erhvervslivet, så forhandlingerne kan tilrettelægges bedst muligt. Aftalen skal sikre

fælles interesser, og selvfølgelig er Eksportrådet også en central aktør her. Det forholder sig ikke sådan, at der ikke er politikere inde over, som Nikolaj Villumsen antydede. Han opfattede f.eks. sig selv som politiker og forelagde netop sagen for at diskutere den med politikerkolleger.

Nikolaj Villumsen bekræftede, at Enhedslisten og regeringen er uenige på nogle handelspolitiske punkter. Han mindede om, at mandatet fra Europaudvalget skal sikre, at handelsaftalen ikke medfører forringede standarder for miljø og arbejdstagerrettigheder. Derfor reagerede han på, at det ikke kan garanteres, at der ikke kommer sagsanlæg som følge af investeringskapitlerne, som det er sket i Canada, efter at man der havde indgået en frihandelsaftale med USA. Han gentog, at det virkede skævt, at så mange af EU's møder med interesseorganisationer er med erhvervsfolk, især fordi der er tale om en strømlining af politikken, og de amerikanske lønmodtagerforhold er markant dårligere end de danske. Han bad ministeren bekræfte, at mandatet indebar, at der ikke vil ske en forværring af miljø- og lønmodtagerforhold som følge af aftalen. Nikolaj Villumsen gentog, at han var alvorligt bekymret for, at investeringskapitlerne vil begrænse den nationale mulighed for at regulere miljø-, sundheds-, skatte- og afgiftspolitik. Da det er en meget vidtgående aftale, der forhandles om, bad han ministeren præcisere, hvordan Europaudvalget kunne blive bedre informeret. Han var med på, at det er godt at inddrage forskellige interesseorganisationer, men som det fremgår af New York Times, har 119 af EU's 130 møder med interesseorganisationer været med erhvervsorganisationer. Er det ikke skævt?

Handels- og europaministeren mente, at det var en fiks formulering 'om man kunne garantere sig imod sagsanlæg', idet sagsanlæg er en ensidig beslutning. Det handler om at lave den bedst mulige ramme for frihandel, der både sikrer beskyttelsesniveauet og lige konkurrencevilkår. Miljø- og sundhedsreguleringen vil man selv være herre over. Han delte altså ikke bekymringen.

NOT Den fungerende formand bekræftede, at udvalget kunne få det forhandlingsmandat at se, som Enhedslisten havde udbedt sig, og som ministeren havde nævnt.

6. Forberedelse af den 9. WTO-ministerkonference

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3266 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 472 (side 1391, senest behandlet i EEU 7/6-13)

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 506, DOHA-forhandlingerne forelagt EEU 9/12-11)

Handels- og europaministeren: På rådsmødet vil vi drøfte status for forhandlingerne forud for den næste WTO-ministerkonference, som finder sted på Bali den 3.-6. december i år. Ambitionen om at opnå et samlet resultat for Dohaudviklingsrunden er som bekendt ikke umiddelbart inden for rækkevidde. Derfor er målet for den kommende ministerkonference at opnå enighed om en delaftale om nogle af de oprindelige Dohaemner – en såkaldt minipakke. Det kan i øvrigt bemærkes, at den nytiltrådte WTO-generaldirektør har intensiveret forhandlingerne.

Regeringen bakker stærkt op om WTO og det multilaterale handelssystem som det bedste og mest effektive værn imod protektionisme. Vi arbejder derfor for, at der opnås enighed om en minipakke. Det kan skabe ny bevægelse i den samlede Doharunde. Det vil også kunne genskabe tilliden til en fortsat multilateral forankring af frihandelsdagsordenen til fordel for bl.a. de mindst udviklede lande. Forhandlingerne viser, at en afbalanceret minipakke primært skal bestå af en aftale om handelslettelse og udvalgte landbrugs-emner, kombineret med udviklingsemner. Det substantielt vigtigste resultat vil være en delaftale om handelslettelse, som bl.a. ville forenkle og harmonisere en række toldregler. Det vil især være til gavn for udviklingslandene. Det er fortsat usikkert, om der vil kunne opnås enighed, men der synes at være tilnærmelse mellem parterne, og der er nogen optimisme at spore.

Per Stig Møller håbede, der var belæg for den optimisme, ministeren luftede. Selv var han bekymret over henvendelser fra Indien, som tidligere havde ødelagt det, og for hvordan USA stiller sig til de bomuldskrav, de før har blokeret for. Danmark har tidligere arbejdet meget for at støtte bomuldslandene i Afrika, men stødte dengang ind i senatorerne fra det sydlige nordamerika. Per Stig Møller støttede forhandlingsdirektiverne, for så længe der ikke er udsigt til at lykkes med WTO-forhandlingerne, er man nødt til at lave regionale frihandelsaftaler.

Handelsministeren svarede, at tiden ville vise, om han havde været for optimistisk. Per Stig Møller vidste bedre end de fleste, hvor langt og besværligt et forløb, det havde været. Problemerne var ikke overkommet, men minipakken kunne man måske blive enige om. Ministeren bekræftede, at det også denne gang var svært at finde løsningen på den amerikanske blokade af bomuldskravene.

FO 7. Kommissionens forslag til Rådet og Europa-Parlamentet om udøvelsen af Unionens rettigheder, for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler

– Tidlig forelæggelse

KOM (2012) 0773

Rådsmøde 3266 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Handels- og europaministeren: Denne sag er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet den 18. oktober 2013, men forventes at være på dagsordenen for et kommende rådsmøde. Jeg forelægger derfor sagen med henblik på et tidligt forhandlingsoplæg. Formålet med forslaget er at sikre, at EU hurtigt kan iværksætte modforanstaltninger i de tilfælde, hvor EU's handelspartnere har krænket EU's interesser, og hvor EU i en tvistbilæggelsesprocedure har fået retten til at gengælde.

FO Regeringen støtter intentionerne i forslaget. Det er vigtigt, at EU har de rette instrumenter til at agere effektivt ved brud på EU's handelsrettigheder. Det er regeringens opfattelse, at dette sikres med Kommissionens forslag om, at EU kan iværksætte modforanstaltninger som gennemførelsesretsakter frem for at skulle anvende den tungere og mere langsommelige lovgivningsprocedure. Kommissionen har foreslået, at modforanstaltninger indtil videre kun vil kunne indføres på vareområdet og på området for offentlige udbud. Regeringen støtter det, da vi deler Kommissionens analyse af, at EU på nuværende tidspunkt mangler de nødvendige erfaringer med at indføre modforanstaltninger på andre områder. Der tænkes her på tjenesteydelsesområdet og området for intellektuelle ejendomsrettigheder. Regeringen er enig med Kommissionen i, at foranstaltninger vedrørende offentlige udbud må inkluderes i forordningen. Regeringen lægger dog samtidig vægt på, at EU's modforanstaltninger ikke påfører ordregivende myndigheder eller virksomheder administrative byrder, som de kan have svært ved at håndtere. Derfor vil regeringen arbejde for, at bestemmelserne alene omfatter større statslige udbud.

Regeringen kan tilslutte sig det kompromis, der foreligger på nuværende tidspunkt. Kompromiset balancerer hensynet til proportionalitet i eventuelt nødvendige modforanstaltninger. Selv om forordningen kun forventes anvendt i beskedent omfang, er det klart, at eventuelle modforanstaltninger kan berøre væsentlige danske importinteresser. Regeringen lægger derfor også vægt på, at medlemsstaterne inddrages, før Kommissionen fremsætter forslag om konkrete modforanstaltninger. Det vil sikre, at relevante interesser og synspunkter altid er inddraget i EU's overvejelser.

Pia Adelsteen var i tvivl om, hvor langt regeringen ifølge dens forhandlingsoplæg ville gå, og dermed også om, hvad hun skulle mene om det. Hun kunne i dette tilfælde godt se fornuften i gennemførelsesretsakterne, men ville gerne vide, om ministeren troede, det vil blive muligt for landene at drøfte gennemførelsesretsakterne indbyrdes, inden de gen-

nemføres. Pia Adelsteen fandt det væsentligt og henviste til samlenotatet, hvor der stod, at regeringen ville arbejde på det. Ville den også lægge vægt på det?

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at Venstre støtter forhandlingsoplægget. Det giver mening at give Kommissionen mulighed for at handle hurtigt, når der skal iværksættes modforanstaltninger. Han regnede med, at man vil arbejde for, at medlemsstaterne stadig skal have indflydelse på sanktionerne. Jakob Ellemann Jensen støttede opfattelsen af, at brud på immaterielle rettigheder må modsvares af sanktioner på vareområdet. Venstre støtter med andre ord krydsretaliering.

Nikolaj Villumsen meddelte, at Enhedslisten ikke kan støtte mandatet, fordi partiet mener, at EU's handelspolitik i alt for høj grad tilgodeser store multinationale selskaber på bekostning af miljø, velfærd og demokrati.

Handels- og europaministeren svarede, at modforanstaltningerne kræver kvalificeret flertal, så medlemsstaterne skal altså ind over.

Pia Adelsteen spurgte om, hvorfor regeringen, som det står i samlenotatet, vil arbejde for, at kun større statslige udbud – modsat regionale og kommunale – skal omfattes af forordningen. Hun meddelte derudover, at hun ingen problemer havde med forhandlingsoplægget.

Handelsministeren svarede Pia Adelsteen, at man skal finde ud af, hvilke sanktioner man vil bruge mod andre lande. Her er en af mulighederne handelssanktioner, en anden vil være, at man blokerer for, at et land kan vinde udbud af større anlægsprojekter. For ikke at gøre det til et administrativt helvede for en kommune, der vil bygge et nyt rådhus, er det begrænset til større statslige byggerier.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke er et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

8. EU-Singapore frihandelsaftale

– *Tidlig forelæggelse*

Rådsmøde 3266 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 129 (side 363, senest behandlet i EUU 23/11-12)

EUU alm. del (11) – bilag 440 (side 873, behandlet i EUU 2/3-12)

EUU alm. del (11) – bilag 28 (side 1617, behandlet i EUU 9/9-11)

Handels- og europaministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Kina – antidumping/antisubsidie-tiltag vedr. vin fra EU

– *Status*

Rådsmøde 3266 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Handels- og europaministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Eventuelt

Handels- og europaministeren nævnte ikke dette punkt.

11. Siden sidst

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3268 (almindelige anliggender) den 22. oktober 2013

Handels- og europaministeren forelagde samtlige sager til orientering.

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 24.-25. oktober 2013

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3268 – bilag 1 (sammenotat side 2)

EUU alm. del (12) – bilag 581 (fortroligt) (udkast til kommenteret dagsorden) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 24-25/10-13 – bilag 2) (dtfo.ft.dk)

Det Europæiske Råd 24-25/10-13 – bilag 3 (brev fra kommissionsformand Barroso forud for DER 24-25/10-13)

EUU alm. del (13) – bilag 21 (fortroligt) (udkast til kommenteret dagsorden) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 24-25/10-13 – bilag 4) (dtfo.ft.dk)

EUU alm. del (13) – bilag 27 (fortroligt) (brev vedr. det digitale indre marked) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 24-25/10-13 – bilag 5) (dtfo.ft.dk)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1654, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Handels- og europaministeren: På stats- og regeringschefernes møde i Det Europæiske Råd den 24.-25. oktober forventes drøftelsen at vedrøre fire emner. For det første vil der være en temadrøftelse om digital økonomi, innovation og tjenesteydelser. Diskussionen vil overordnet fokusere på status for udviklingen af den digitale dagsorden med den hensigt at fremme arbejdet med færdiggørelsen af det digitale indre marked i 2015.

For det andet vil DER gøre status over indsatsen for at skabe vækst, job og forbedre den europæiske konkurrenceevne. Konkret forventes fokus at være på implementeringen af investeringsplanen for Europa, som det blev besluttet på Det Europæiske Råd i juni 2013. Investeringsplanen handler blandt andet om at øge finansieringen af små- og mellemstore virksomheder i Europa. DER vil også se på fremskridt inden for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet med den ambition, at det skal være fuldt operationelt i januar 2014. Som bekendt godkendte DER i februar, at der blev afsat 6 mia. euro til implementeringen af ungedgarantien i regioner med en ungdomsarbejdsløshed på over 25 pct. I juni slog DER fast, at for at ungdomsbeskæftigelsesinitiativet kan spille sin rolle fuldt ud, bør udbetalingen af de 6 mia. EUR, som initiativet har fået tildelt, ske i løbet af de 2 første år af den næste flerårige finansielle ramme.

For det tredje vil DER vurdere de forskellige dele af en styrket ØMU. Der vil især blive sat fokus på koordineringen af den økonomiske politik og den sociale dimension af ØMU'en. Det forventes, at der skal træffes beslutning om disse områder på DER i december. DER vil ligeledes vurdere status over færdiggørelsen af bankunionen.

Og endelig, for det fjerde, vil det litauiske formandskab informere om forberedelserne til det østlige partnerskabstopmøde i Vilnius den 28.-29. november. Jeg forventer derudover, at der kan blive en kort drøftelse af Lampedusaulykken og mulige konsekvenser heraf.

Nikolaj Villumsen sagde, at Lampedusaulykken viser, at EU's grænsepolitik er forfejlet. De 300 druknede i ulykken er blandt de 20.000, man anslår er druknet indtil videre. Han spurgte om, hvad regeringen vil og kan gøre for at ændre EU's grænsepolitik. Man kunne f.eks. diskutere, om fiskere, der samler kæntrede bådflygtninge op, skal kunne straffes for at transportere illegale immigranter. Man kunne også se på fordelingen af asylansøgere. Når asylsystemerne i Grækenland, Italien og Ungarn ikke fungerer, skulle de måske ikke tage den største del af opgaven.

Jakob Ellemann-Jensen nævnte, at der cirkulerer et fransk og et britisk papir om det digitale indre marked. Hans opfattelse var, at regeringen er kritisk over for det franske – noget protektionistiske – papir, men hvad mener den om det britiske?

Handels- og europaministeren vidste ikke, hvordan drøftelserne af Lampedusaulykken ville blive tilrettelagt, men forsikrede, at den optog stats- og regeringscheferne. Ulykken sætter fokus på et generelt problem, som alle har et ansvar for at bidrage til løsningen af. En del af løsningen kan findes inden for de allerede eksisterende rammer, og Kommissionen forventes at komme med anbefalinger til DER. Fra dansk side vil man støtte et øget fokus på problemet og være positiv over for løsningsforslag, herunder EU's handlingsplan for immigrationspres. Når der ikke var så mange konkrete løsninger, var det ikke, fordi de ikke kan findes, men fordi det tager tid.

Han bekræftede Jakob Ellemann-Jensen i, at regeringen som udgangspunkt er skeptisk over for det franske papir og som udgangspunkt støtter det britiske. Ministeren forventede, at DER vil udstikke en retning for, hvad der skal til, for at det digitale indre marked kan være fuldt implementeret i 2015. Udgangspunktet for drøftelserne er en erkendelse af, at digitale tjenester kan være afgørende drivkræfter bag væksten og produktiviteten på tværs af de økonomiske sektorer. Copenhagen Economics har estimeret, at EU i det lange løb kan blive 4 pct. rigere ved at stimulere brugen af informations- og kommunikationsteknologi og digitale tjenester i det indre marked. Derudover er det europæiske digitale marked i dag fragmenteret, og det skal der gøres noget ved, hvis EU skal opretholde konkurrenceevnen. Det handler derfor om at skubbe på de mange forhåndenværende forslag – e-fakturering ved offentlige indkøb, udvikling af et indre marked for telekommunikation osv.

2. Det Europæiske Semester

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0354, KOM (2013) 0350

Rådsmøde 3268 – bilag 1 (samlenotat side 4)

EU-note (12) – E 40 (EU-note af 10/6-13 om Kommissionens henstillinger vedr. dansk økonomi)

Handels- og europaministeren: Formandskabet lægger op til en evaluering af det europæiske semester 2013. Formålet er at drøfte erfaringerne fra gennemførelsen af dette års europæiske semester, som kun er det andet af slagsen. Næste europæiske semester – 2014 – forventes igangsat med Kommissionens vækstundersøgelse i november. Som bekendt vil regeringen i regi af økonomi- og indenrigsministeren og i overensstemmelse med Europaudvalgets beretning af 21. juni orientere Europaudvalget og Finansudvalget om vækstundersøgelsen på et samråd den 5. december. Fra dansk side er man åben for en drøftelse af erfaringer og eventuelle forbedringer af semestret.

Nikolaj Villumsen spurgte, om ministeren vidste noget om indholdet af reformkontrakterne. Vil de f.eks. begrænse en regering i at ændre en foregående regerings reformer?

Handels- og europaministeren nævnte de fire spor, man på DER i juni var blevet enige om at se nærmere på: koordinering af større reformer, aftaler om reformer, økonomisk støtte til reformer og ØMU'ens sociale dimension. Drøftelsen skal lede til en stillingtagen i DER i december. På det første møde i DER vil det være en indledende drøftelse af indikatorer og fokusområder, der skal sikre den fornødne opbakning i medlemslandene til at fortsætte strukturelle reformer.

3. Merværdien af EU's makroregionale strategier

– Rådskonklusioner

KOM (2013) 0181, KOM (2013) 0468

Rådsmøde 3268 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Handels- og europaministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

4. Udvidelse: Optagelsesforhandlinger med Tyrkiet – Kapitel 22: regional politik og koordination af strukturinstrumenter

– Rådskonklusioner

SWD (2012) 0336

Rådsmøde 3268 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Handels- og europaministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse, men besvarede spørgsmål.

Nikolaj Villumsen ville gerne have EU til at sende et klart signal om, at man ikke bevæger sig fremad i forhandlingerne, før menneskerettighedssituationen i Tyrkiet er i orden, og spurgte, om Danmark ville stå fast på det. Han henviste til en rapport fra Amnesty International om protesterne i Taksim Gezi-parken, hvor der var klare overgreb på forsamlingsfriheden, og hvor mange mennesker blev dræbt eller såret. Der var blevet fremlagt en reformpakke, som tillader kurdiske børn i privatskoler at sige deres navn og lader dem slippe for hver morgen at afsige en ed om, at de er tyrkere. Den ændrer dog ikke på de store problemer ved forfatningen.

Handels- og europaministeren var glad for, at man genoptager forhandlingerne og åbner for kapitel 22 om regionalpolitik. Danmark bakker op om udenrigsrepræsentant Catherine Ashtons udmelding om, at politiets uforholdsmæssige magtanvendelse er bekymrende, og om hendes opfordring til, at den tyrkiske regering iværksætter en tilbundsgående undersøgelse. De fortsatte spændinger nødvendiggør tilbageholdenhed, dialog og gensidig respekt. Reformpakken er et skridt i den rigtige retning, og det erafgørende er at undgå eskalering og at opbygge tillid. Der er stadig meget at tage fat på: Kurdernes og de øvrige mindretals rettigheder skal sikres; demokratiseringspakken, hvor en række nye spørgsmål vedrørende kurderne blev håndteret, skal implementeres; problemer med ytringsfrihed og med den omfattende brug af varetægtsfængslinger skal løses. Både regeringen og EU diskuterer disse ting med Tyrkiet. Ministeren havde selv rejst spørgsmålene for regeringsmedlemmer af både tyrkisk og kurdisk oprindelse.

5. Eventuelt

Handels- og europaministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

Handels- og europaministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3262 (miljø) den 14. oktober 2013

Miljøministeren henviste til samlenotatet om miljødelen af rådsmødet den 14. oktober, som blev sendt til udvalget den 3. oktober 2013. Det eneste miljøpunkt på rådsmødet var forslaget til ændring af affaldstransportforordningen, som var på til politisk drøftelse. Hun forelagde herudover en enkelt sag til forhandlingsoplæg: forslaget til revision af VVM-direktivet. Desuden orienterede ministeren om to verserende sager ved EU-Domstolen og om det indeværende formandskabs prioriteter på miljøområdet.

1. Kommissionens forslag til ændring om forordning om overførelse af affald (for så vidt angår inspektioner)

– *Politisk debat*

KOM (2013) 0516

Rådsmøde 3262 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Miljøministeren: Sagen er på dagsordenen for rådsmødet med henblik på en politisk drøftelse. Forslaget har til formål at skærpe håndhævelsen af affaldstransportforordningen og dermed imødegå problemet med ulovlige affaldstransporter ud af EU. Regeringen kan grundlæggende støtte Kommissionens forslag. Regeringen støtter, at medlemslandene forpligtes til løbende at inspicere anlæg og virksomheder, der håndterer affald, og til at foretage stikprøvekontrol af konkrete forsendelser med mulighed for at forlange dokumentation for, at forsendelsen er lovlig. Det svarer stort set til den måde, vi allerede gør tingene på i Danmark i dag. Med forslaget bliver dette udbredt til alle EU-lande. Det vil hæve beskyttelsesniveauet i EU generelt og betyde mere lige konkurrencevilkår for lovlydige danske virksomheder. Regeringen vil i de videre forhandlinger arbejde for, at en række af forslagets bestemmelser præciseres for at sikre en ensartet og operationel anvendelse af de nye regler. Bl.a. skal inspektionerne kunne finde sted inden for de allerede etablerede rammer for kontrol med affaldsvirksomheder. Og offentliggørelsen af inspektionsplanerne bør tilrettelægges således, at man ikke undergraver selve formålet med inspektionen.

FO 2. Kommissionens forslag til ændring af direktiv om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2012) 0628

Rådsmøde 3262 – bilag 1 (sammenfatning side 12)

KOM (2012) 0628 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 334 (side 964, senest behandlet i EUU 15/3-13)

Miljøministeren: Formandskabet har annonceret, at man vil optage drøftelserne med Europa-Parlamentet med henblik på inden årsskiftet at opnå enighed ved førstebehandling. På rådsmødet i marts havde vi en politisk drøftelse af forslaget, og jeg redegjorde i den forbindelse for sagen her i udvalget. Kommissionen foreslår en revision af VVM-direktivet, der er over 20 år gammelt. Det overordnede formål med revisionen er dels at opdatere direktivet til den miljø- og samfundsmæssige udvikling, dels at forenkle VVM-processen.

FO Regeringen kan grundlæggende støtte Kommissionens forslag. Regeringen er generelt enig i, at der er behov for en tidssvarende opdatering af VVM-direktivets miljøbegreb. Og regeringen er ligeledes positiv over for en række af de forslag, der skal sikre administrative lettelser og strømlining af VVM-processen. Samtidig skal der sikres en balance mellem mål og midler. Og de administrative lettelser må ikke lede til væsentlige nye omkostninger for myndighederne – og dermed i sidste ende for skatteborgerne. Eksempelvis støtter regeringen forslaget om faste sagsbehandlingstider i VVM-processen. Det vil potentielt have en væsentlig samfundsøkonomisk gevinst. Men vi vil samtidig arbejde for, at omkostningerne minimeres, bl.a. via en passende indfasning af systemet.

Hvad angår forslagens praktiske implikationer, er der en række elementer, som regeringen lægger vægt på i forhandlingerne. Bl.a. skal vi fortsat kunne opretholde vores danske tradition for, at Folketinget vedtager de større offentlige anlægsprojekter ved anlægslove. Og vi skal sikre, at man i sin iver efter at forebygge offentlige interessekonflikter i VVM-processen ikke opbygger unødigt bureaukratiske systemer. Der er også et enkelt forhold, som regeringen lægger afgørende vægt på. Det drejer sig om overgangsbestemmelsen mellem det eksisterende og det fremtidige VVM-direktiv. Her er det afgørende, at vi finder en løsning, der sikrer, at større offentlige grænseoverskridende projekter, der allerede er anmeldt under de nuværende regler, også kan færdiggøres efter dem og ikke skal anmeldes forfra, når det nye direktiv træder i kraft. Her tænker jeg særlig på Femern Bæltprojektet, hvor det kan få meget alvorlige konsekvenser, hvis dele af VVM-processen skal gå om, når det nye direktiv træder i kraft. Under forhandlingerne i Rådet har der fra start af hersket en generel bekymring for forslagens konsekvenser og et udbredt ønske om øget fleksibilitet i implementeringen.

Pia Adelsteen var helt enig i, at der skulle lægges afgørende vægt på, at overgangsbestemmelserne ikke giver unødvendige merudgifter i forbindelse med Femern Bæltprojektet. Hun spurgte om, hvordan ministeren vurderede muligheden for at bevare Folketingets ret til at give VVM-tilladelser ved lov. Pia Adelsteen fandt dette aspekt lige så

vigtigt som hensynet til Femern Bælt-projektet. Hun bad derudover ministeren kommentere KL's høringsvar, der hævder, at VVM-proceduren bliver mere teknisk, og at kvikskranke ikke er en god idé.

Per Clausen mente, at forslaget, som der står i regeringens notat, vil have en positiv virkning på det danske miljøbeskyttelsesniveau, ikke mindst fordi det inddrager flere elementer i vurderingen af projekters miljømæssige konsekvenser. Derfor undrede det ham, at regeringen systematisk udhuler direktivet, mest tydeligt hvad overgangsordningen angår, hvor hensynet til Femern Bælt-projektet forhindrer regeringen i at støtte forslagets mere gennemgribende vurdering af miljøkonsekvenserne. Europa-Parlamentet har også stillet krav om en række miljømæssige opstramninger, forbedring af høringsprocesserne, mere information af offentligheden, bedre mulighed for at gøre indsigelse og præcisering af forhold omkring skifergas og borerer efter olie og mineraler. Han spurgte, om ministeren havde nogen holdning til det.

Jakob Ellemann-Jensen bemærkede, at vurderingen af forslagets konsekvenser virkede usikker, og bad derfor ministeren bekræfte, at direktivet samlet set gavner det danske erhvervsliv. Alle data for natur og miljø er lettilgængelige på forskellige servere, men hvad vil man gøre for at sikre adgangen til dem fremover? Vil man i implementeringen af direktivet bruge Finansministeriets nye kontor for at undgå overimplementering? Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om direktivet kan påvirke andre større offentlige anlægsprojekter end Femern Bælt-projektet, som nødtigt skulle blive dyrere.

Miljøministeren svarede Pia Adelsteen og Jakob Ellemann-Jensen, at regeringen lægger afgørende vægt på at kunne fortsætte Femern Bælt-projektet under det eksisterende direktiv, og at gårsdagens forhandlinger i Europa-Parlamentet i den henseende havde været til Danmarks fordel. På Pia Adelsteens spørgsmål om Folketingets mulighed for fremover at iværksætte anlægsprojekter svarede hun, at den også var i en god gænge i Europa-Parlamentet. Vedrørende KL's høringsvar sagde ministeren, at de administrative lettelser til virksomhederne ikke skal overbebyrde kommunerne eller andre myndigheder, og det er det, KL vil gøre opmærksom på. Regeringen vurderer, at direktivet vil give lettelser for omkring 300 mio. kr. til dansk erhvervsliv, og at det vil koste omkring 40 mio. kr. for det offentlige at få det implementeret. Hun forstod godt bekymringen. I den danske implementering forsøger man at gøre det så let og fleksibelt for kommunerne som muligt. Til Per Clausen, der mente, at regeringen udhuler VVM-direktivet, sagde hun, at regeringen finder det uansvarligt, hvis man i et infrastrukturprojekt til adskillige mia. kr. skifter hest midt i vadestedet. Det vil koste 1½ mia. kr., som kan bruges væsentligt bedre – også på miljøtiltag. Regeringen støtter selvfølgelig direktivets forbedringer, de skal bare angå fremadrettede projekter. Man laver jo ikke lovgivning med tilbagevirkende kraft. Per Clausen havde også spurgt til Europa-Parlamentets ønsker til opstramning, og hun bekræftede, at der har været diskussioner om bl.a. skifergas. Parlamentet er her nået frem til, at enhver form for frakturering kræver en VVM. Det er i tråd med dansk praksis.

Ministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at direktivet har nogle bud på, hvordan man sikrer adgang til de nødvendige data. Først laver det offentlige en scoping – en kortlæg-

ning af, hvilke spørgsmål der skal svares på – hvorefter bygherren besvarer dem. Det vil give myndighederne mere arbejde, godkendelsesproceduren vil til gengæld blive mere målrettet. Hvordan Finansministeriet vil håndtere implementeringen, måtte Jakob Ellemann-Jensen spørge Finansministeriet om. Miljøministeriet havde – som altid – ingen planer om overimplementering. Ministeren kendte ikke til andre projekter end Femern Bælt, der kan blive ramt af direktivet.

Pia Adelsteen spurgte om, hvad det betyder, at de delegerede kompetencer til Kommissionen er "til sikring af hurtig tilpasning af screening og scopinggrundlaget."

Per Clausen var betænkelig ved ministerens tilgang til diskussionen, hvis det eneste, der kunne bekymre hende ved at lette erhvervslivets vilkår, er, at det kan påføre den offentlige sektor ekstraudgifter. Så er det blevet en økonomisk diskussion, ikke en miljødiskussion. Han gik ud fra, at når regeringen lægger afgørende vægt på det område, vil den blokere for direktivet, hvis den ikke bliver tilfreds med overgangsordningen. I så fald kunne han ikke støtte forhandlingsmandatet.

Miljøministeren svarede Pia Adelsteen, at regeringen gerne vil give Kommissionen mulighed for at lave delegerede retsakter, som udvider listen over tekniske krav til scoping, i takt med at man får nye erfaringer med VVM. Miljøudvalgets betænkning i Parlamentet indeholder ikke forslag, der vedrører emnet her, så Parlamentet er altså tilfreds med det. Formandskabet har foreslået Rådet at slette muligheden for delegerede retsakter. Hun svarede Per Clausen, at hun både ønsker afbureaukratisering, klare miljøregler og retssikkerhed for bygherrer og investorer, og at hun fandt det hovedløst at bruge 1½ mia. kr. på en minimalt forskellig miljøvurdering af et kæmpestort igangværende infrastrukturprojekt. Det forhindrer ikke regeringen i at støtte det nuværende forslags miljømæssige og bureaukratiske forbedringer. Hvis Enhedslisten var villig til at bruge 1½ mia. kr. på at forsinke projektet, var det en politisk forskel.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke er et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet alene Enhedslisten havde ytret sig imod det.

3. Orientering om verserende sager ved EU-domstolen

Miljøministeren: I overensstemmelse med Europaudvalgets beretning af 30. april 2009 vil jeg orientere Europaudvalget om to retssager ved EU-Domstolen, hvor regeringen har intervenseret. Begge sager handler om fortolkningen af centrale begreber. Den første sag, C-530/11, handler om fortolkning af Århuskonventionens bestemmelse om, at klageadgang ikke må være uoverkommelig dyr. I den anden sag, C-279/12, har de engelske domstole spurgt EU-Domstolen om fortolkningen af miljøoplysningsdirektivets begreb "underlagt kontrol", herunder om, hvilke myndigheder der er omfattet af direktivet. Der vil formentlig blive afsagt dom i sagerne i november 2013.

FO Punkt 5. Forordning om forbrugerproduksikkerhed

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0078

KOM (2013) 0078 – bilag 5 (samlenotat side 2)

KOM (2013) 0078 – bilag 4 (henvendelse af 18/4-13 fra Forbrugerrådet)

KOM (2013) 0078 – bilag 2 (Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalgets udtalelse)

KOM (2013) 0078 – svar på spørgsmål 1

KOM (2013) 0078 – svar på spørgsmål 2

KOM (2013) 0078 – spørgsmål 3

KOM (2013) 0078 – spørgsmål 4

KOM (2013) 0078 – spørgsmål 5

EU-note (12) – E 21 (note af 18/3-13 om produktsikkerhedsforordningen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1641, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Erhvervs- og vækstministeren: Som aftalt vender jeg tilbage til udvalget for at fortsætte vores drøftelse af produktsikkerheds- og markedsovervågningspakken. I har fået et opdateret samlenotat med beskrivelse af den seneste udvikling i forhandlingerne i Bruxelles. Notatet er også uddybet med en nærmere beskrivelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Siden sidst har jeg også besvaret en række spørgsmål skriftligt. Forslagene lægger op til en god ramme for forbrugerne, myndighederne og erhvervslivet, hvis man foretager de ændringer, som regeringen arbejder for, og som jeg nu vil præsentere for jer.

Kommissionen fremsatte den 13. februar 2013 en produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke. Pakken indeholder to forslag: forslag til en ny markedsovervågningsforordning og forslag til en ny forordning om forbrugerproduksikkerhed. Det overordnede formål med forslagene er at gøre markedsovervågningen af produkter i EU's indre marked mere effektiv og at øge sikkerheden for forbrugerne. Jeg vil gennemgå de to forslag samlet.

Forslaget til forbrugerproduksikkerhed skal erstatte det eksisterende produktsikkerhedsdirektiv. Regeringen er overordnet positiv over for forslaget, som styrker den frie bevægelighed af produkter på det indre marked. Samtidig værnes der om et højt produktsikkerhedsniveau. Begge dele er til gavn for såvel forbrugere som virksomheder. Regeringen støtter forslagens formål om at skabe klare og enkle regler, der stemmer overens med de øvrige EU-regler på produktområdet.

FO Regeringen har fokus på, at der ikke stilles unødigt skrappe krav til virksomhederne, som alligevel ikke gavner forbrugernes sikkerhed. Oprindelseslandsmærkning vil påføre virksomhederne betragtelige omkostninger uden at gavne forbrugerbeskyttelsen. Regeringen lægger derfor afgørende vægt på, at mærkningen med oprindelsesland ikke indføres i forordningen.

Regeringen har fokus på, at det er medlemslandene, der selv fastsætter sanktioner og bødestørrelser. Derfor kan regeringen støtte sanktionsbestemmelserne i forslaget. Europa-Parlamentet vil muligvis foreslå at ændre sanktionsbestemmelsen. Hvis det bliver aktuelt, vil jeg derfor gerne her bemærke, at regeringen lægger afgørende vægt på, at medlemslandene ikke forpligtes til at indføre sanktioner i form af administrative bøder for overtrædelse af forordningen, men at spørgsmålet om sanktioner overlades til de enkelte medlemsstater i overensstemmelse med deres retspraksis.

Det er vigtigt for regeringen, at det nuværende gode forbrugerbeskyttelsesniveau samlet set fastholdes. I forhold til forsigtighedsprincippet noterede jeg mig de bekymringer, som udvalget rejste sidste gang. Jeg vil derfor gerne gøre regeringens holdning helt klar. Regeringen mener, at forsigtighedsprincippet er et alment gyldigt EU-retligt princip, som myndighederne derfor kan anvende. Regeringen kan hverken støtte, at princippet anvendes områdes udvides, eller at det indskrænkes i forslaget. Det betyder, at regeringen kan støtte, at princippet nævnes enten i betragtningerne eller i forordningsteksten, så det er utvetydigt, at princippet fortsat gælder på samme måde som i dag. Siden jeg var her sidst, har Kommissionen i Europa-Parlamentets Indre Marked-udvalg bekræftet, at princippet gælder i EU-retten. Men det udelukker ikke, at princippet kan nævnes i forordningen for at sende et klart politisk signal.

Regeringen støtter forslagets formål om at effektivisere og ajourføre bestemmelserne om produktsikkerhed. Der skal skabes en entydig, gennemskuelig og klar regulering til gavn for virksomhederne og forbrugerne. Regeringen vil af den grund være særligt opmærksom på, at forslagets øgede sporbarhedskrav er på linje med den øvrige EU-lovgivning på produktområdet. Regeringen vil også være opmærksom på, at sporbarhedskravene ikke belaster virksomhederne unødigt. Det indebærer blandt andet, at reglerne skal være tidssvarende, så digitale løsninger så vidt muligt tænkes ind.

Regeringen lægger vægt på, at virksomhederne skal kunne identificere, hvem de har købt produktet af, og hvem de har solgt produktet til. Dette er et væsentligt element i at sikre produkters sporbarhed gennem forsyningskæden. Regeringen arbejder for, at importøren ikke skal opbevare dokumentationen for et produkt i 10 år, som det står i forslaget. I stedet skal importøren kunne fremskaffe dokumentationen fra fabrikanten, hvis myndighederne beder om det. Hermed kommer forslaget på linje med den øvrige EU-lovgivning på produktområdet.

Regeringen lægger vægt på, at forordningens bestemmelser om standardisering i højere grad ensrettes med forordningen om standardisering. Det bør derfor fremgå af forordningen, at nationale eksperter, interesseorganisationer og øvrige interessenter inddrages ved udfærdigelsen af standardiseringsanmodninger, ligesom det er tilfældet i forordningen om standardisering. Der er behov for, at nationale eksperter, interesseorganisationer og øvrige interessenter inddrages, når Kommissionen anmoder om, at der skal laves en produktstandard. Hermed skabes der mulighed for at påvirke og fremme, at standarderne har en høj kvalitet og fortsat er et effektivt værktøj for virksomheder og myndigheder.

I forslaget giver man Kommissionen mulighed for at vedtage gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter. Udvalget udviste særlig interesse herfor sidste gang, så jeg vil nu gennemgå disse. Kommissionens beføjelser findes i forslagens artikel 13 og 15. Derudover får Kommissionen beføjelser i artikel 16 og 17, som følger af ensretningen med forordningen om standardisering. I artikel 13, stk. 2, bemyndiges Kommissionen til at vedtage en gennemførelsesretsakt, der fastlægger, i hvilke situationer virksomhederne ikke behøver at underrette myndighederne om produkter, der udgør en risiko.

Det er de situationer, hvor følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Når der er tale om et begrænset antal klart identificerede produkter, der ikke er sikre.
- 2) Når virksomhederne kan dokumentere, at risikoen er under fuld kontrol.
- 3) Når myndighederne og offentligheden ikke kan udnytte kendskabet til risikoen på en nyttig måde.

Regeringen finder, at det er nødvendigt, at bestemmelsen bruges ensartet på tværs af alle medlemslande. Regeringen kan derfor støtte, at Kommissionen bemyndiges til at foreslå gennemførelsesretsakter om dette. Samtidig er det positivt, at der på den måde sættes en nedre grænse for, hvornår virksomhederne skal underrette myndighederne. Regeringen vil dog arbejde for, at disse betingelser tydeliggøres, så de bliver lettere for virksomhederne at agere ud fra.

Ifølge artikel 13, stk. 3, kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter, der fastlægger, hvilke produkter der ikke skal mærkes på selve produktet. Bestemmelsen gælder kun produkter med lav risiko. Disse produkter vil dermed ikke blive mærket med oplysninger om fabrikanten eller importøren på produktet, så de kan spores i forsyningskæden. Det finder regeringen er problematisk. Regeringen mener, at det er vanskeligt at afgøre, hvornår der er tale om produkter med en generel lav risiko. Risikoen ved et produkt kan afhænge af mange faktorer, eksempelvis fejl i produktionen. Produkter med lav risiko kan dermed godt blive farlige for forbrugerne. Derfor er det vigtigt, at der værnes om sporbarheden, sådan at produkterne kan spores i forsyningskæden, når det går galt. Regeringen vil derfor lægge vægt på, at bestemmelsen om lavrisikoprodukter i artikel 13, stk. 3, slettes. Dette er der også lagt op til i formandskabets seneste kompromisforslag.

Artikel 15 omhandler det elektroniske sporbarhedssystem for produkter, der formodes at udgøre en alvorlig risiko. Kommissionen kan her via en delegeret retsakt fastlægge, hvilke produkter der er tale om, og de kan angive, hvilke data virksomhederne skal indsamle og lagre i systemet. Regeringen finder også denne bestemmelse problematisk. For det første er sporbarheden af produkter allerede tilstrækkeligt styrket i forordningen; for det andet er bestemmelsen ikke i overensstemmelse med den øvrige EU-lovgivning på produktområdet. For det tredje er der for stor usikkerhed om omfanget af de administrative byrder for virksomhederne. Regeringen lægger derfor vægt på, at artikel 15 slettes. Dette er der også lagt op til i formandskabets seneste kompromisforslag.

I artikel 16 og 17 er der tale om tre muligheder for gennemførelsesretsakter, der handler om standardisering. Beføjelserne følger af, at bestemmelserne fra standardiseringsforordningen til en vis grad er implementeret i forslaget. I artikel 16 kan Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt anmode de europæiske standardiseringsorganisationer om, at der skal laves en standard. I artikel 17 kan Kommissionen fremsætte forslag til en gennemførelsesretsakt med enten rådgivningsprocedure eller undersøgelsesprocedure, når der gøres indsigelser mod en standard. Proceduren afhænger af, om standarden er offentliggjort eller ej. Regeringen lægger som nævnt vægt på, at det i artikel 16 skal fremgå, at nationale eksperter og andre interessenter inddrages. Dette vil bidrage til ensretning med forordningen om standardisering. Jeg kan derfor med tilfredshed konstatere, at der i det seneste kompromisforslag er henvist direkte til de tilsvarende bestemmelser i forordningen om standardisering, hvoraf denne inddragelse fremgår.

Nikolaj Villumsen takkede for den grundige gennemgang og sagde, at Enhedslisten ikke kunne støtte forhandlingsoplægget, da partiet mente, regeringen bør lægge afgørende vægt på forbrugerbeskyttelse og på at få fjernet de delegerede retsakter.

Pia Adelsteen tilsluttede sig Nikolaj Villumsens begejstring for de grundige svar. Dansk Folkeparti kunne støtte forhandlingsoplægget.

Per Stig Møller meddelte, at Det Konservative Folkeparti støtter forhandlingsoplægget, idet man lægger vægt på, at ministeren imødekommer Dansk Industri og Finansrådets bekymring over oprindelseslandsmærkningen. Han forstod på regeringen, at den er imod ordningen, fordi det snarere er et spørgsmål om fabrikantansvarlighed, og at regeringen heller ikke går ind for 10 års opbevaring af dokumentation, efter det sidste produkt er solgt, fordi det administrativt er meget tungt.

Jakob Ellemann-Jensen kvitterede for den fyldestgørende forelæggelse og meddelte, at Venstre bakker op om forhandlingsoplægget.

Erhvervs- og vækstministeren bekræftede Per Stig Møllers opfattelse af regeringens indstilling.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO Punkt 6. Forordning om markedsovervågning af produkter

– Tidlig forelæggelse

KOM (2013) 0075

KOM (2013) 0075 – bilag 3 (samlenotat side 18)

KOM (2013) 0075 – svar på spørgsmål 1

EU-note (12) – E 21 (note af 18/3-13 om
produksikkerhedsforordningen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1644, senest behandlet i EUU
20/9-13)

Erhvervs- og vækstministeren: Som aftalt vender jeg tilbage til udvalget for at fortsætte vores drøftelse om produksikkerheds- og markedsovervågningspakken. I har fået et opdateret samlenotat med beskrivelse af den seneste udvikling i forhandlingerne i Bruxelles. Notatet er også uddybet med en nærmere beskrivelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Siden sidst har jeg også besvaret en række spørgsmål skriftligt. Disse forslag lægger op til en god ramme for forbrugerne, myndighederne og erhvervslivet, hvis man foretager de ændringer, som regeringen arbejder for, og som jeg nu vil præsentere for jer.

Kommissionen fremsatte den 13. februar 2013 en produksikkerheds- og markedsovervågningspakke. Pakken indeholder to forslag. Forslag til en ny markedsovervågningsforordning og forslag til en ny forordning om forbruger-produksikkerhed. Det overordnede formål med forslagene er at gøre markedsovervågningen af produkter i EU's indre marked mere effektiv og at øge sikkerheden for forbrugerne. Jeg vil gennemgå de to forslag samlet.

FO Regeringen støtter, at der med forslaget til markedsovervågning indføres en fælles ramme for markedsovervågning på tværs af alle produktområder. Reglerne for markedsovervågning er i dag spredt ud over forskellige regelsæt. Det øger risikoen for huller og overlap i reguleringen. Samtidig er det vanskeligere for både virksomheder og myndigheder at sætte sig ind i, hvilke regler der gælder.

Forslaget bygger som udgangspunkt videre på den eksisterende forordning om markedsovervågning fra 2008. Den eksisterende forordning trådte i kraft den 1. januar 2010. Da der ikke er grund til allerede nu at lave fundamentalt om på medlemslandenes forpligtelser, lægger regeringen vægt på, at den eksisterende ramme overordnet set videreføres. Det gælder bl.a. for kravene til myndighedernes organisering af markedsovervågningen og underretning om produkter, der udgør en risiko.

Ifølge forslaget får Kommissionen som noget nyt mulighed for at vedtage gennemførelsesretsakter, der ensarter myndighedernes kontrol af særlige produkter og produktkategorier, der udgør en risiko; som evaluerer berettigelsen af medlemsstaternes foranstaltninger mod konkrete produkter – herunder afslag på frigivelse af produkter; som træffer foranstaltninger gennem en nødprocedure mod produkter, der udgør en alvorlig risiko; som fastsætter vilkår og procedurer for udveksling af information gennem RAPEX; som udpeger EU-referencelaboratorier og som fastsætter vilkår for, hvordan information skal udveksles mel-

lem de erhvervsdrivende og myndighederne. De nærmere detaljer fremgår af mit skriftlige svar på udvalgets spørgsmål herom.

Regeringen vil arbejde for, at rammen for Kommissionens muligheder for at vedtage gennemførelsesretsakter skal være klar og tydelig. Desuden vil regeringen arbejde for, at gennemførelsesretsakterne i alle tilfælde skal vedtages gennem undersøgelsesproceduren, da der er tale om hensyn til bl.a. forbrugeres sundhed og sikkerhed. Dette lagde det oprindelige forslag allerede op til undtagen i nedenstående tre tilfælde. I det seneste kompromisforslag er der dog taget hånd om vores og andre medlemsstaters bekymringer, således at bestemmelserne er ændret i den retning, som vi fra regeringens side har ønsket.

Regeringen støtter i den forbindelse, at bestemmelsen om udveksling af information mellem de erhvervsdrivende og myndighederne er foreslået slettet i det seneste kompromisforslag. Formålet med bestemmelsen var ikke tilstrækkeligt klart og tydeligt. I det seneste kompromisforslag slettes også Kommissionens mulighed for at udpege EU-referencelaboratorier. Regeringen støtter denne ændring, da regeringen ikke anser referencelaboratorier for nødvendige.

Det oprindelige forslag lagde ikke op til, at gennemførelsesretsakter, der evaluerer medlemsstaternes foranstaltninger mod produkter, skulle vedtages efter undersøgelsesproceduren. Det seneste kompromisforslag foreslår imidlertid dette, hvilket regeringen støtter. De øvrige bestemmelser kan regeringen tilslutte sig.

Forslaget opretter et europæisk markedsovervågningsforum, EMSF. Forummet skal overordnet stå for vidensdeling og koordinering mellem markedsovervågningsmyndighederne. Regeringen støtter oprettelsen af dette forum og lægger vægt på, at ikke kun myndigheder inddrages i forummets arbejde. Informationsudveksling og samarbejde i forummet samt inddragelse af eksterne interessenter vil kunne bidrage til en mere effektiv markedsovervågning.

Ligesom det er tilfældet med forslaget til forordning om forbrugerproduktsikkerhed, kan regeringen tilslutte sig sanktionsbestemmelsen i Kommissionens forslag. Hvis det bliver aktuelt i løbet af forhandlingerne, vil regeringen dog lægge afgørende vægt på, at medlemsstaterne ikke forpligtes til at indføre administrative bøder for overtrædelser af forordningen. Regeringen kan på den baggrund støtte de to forslag.

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslisten ikke støtter forhandlingsoplægget, da man finder det uacceptabelt at fjerne forsigtighedsprincippet fra legetøjsdirektivet. Han undrede sig over, at regeringen generelt støtter gennemførelsesretsakterne.

Pia Adelsteen meddelte, at Dansk Folkeparti støtter forhandlingsoplægget.

Per Stig Møller meddelte, at Det Konservative Folkeparti støtter forhandlingsoplægget.

Jakob Ellemann-Jensen kvitterede for den fyldestgørende forelæggelse og meddelte, at Venstre bakker op om forhandlingsoplægget.

Erhvervs- og vækstministeren svarede Nikolaj Villumsen, at forsigtighedsprincippet er impliceret i produktsikkerhedsdirektivet, selv om det ikke er nævnt.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance og Enhedslisten ytrede sig imod det.

FO Punkt 7. Markedsføring af radioudstyr

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2012) 0584

KOM (2012) 0584 – bilag 2 (sammenotat side 33)

KOM (2012) 0584 – svar på spørgsmål 1 (om definition af softwaredefineret radioudstyr)

KOM (2012) 0584 – svar på spørgsmål 2 (om omfanget af beføjelser der gives med delegerede retsakter)

KOM (2012) 0584 – spørgsmål 3

KOM (2012) 0584 – spørgsmål 4

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 29 (side 1646, senest behandlet i EUU 20/9-13)

Erhvervs- og vækstministeren: Kommissionen har den 17. oktober 2012 fremsat et forslag til et nyt direktiv om markedsføring af radioudstyr. Direktivet skal erstatte det nuværende direktiv om radio- og teleterminaludstyr. Regeringen hilser generelt tiltag velkomne, som kan medvirke til at skabe vækst herhjemme og i EU, og regeringen forventer, at det nye direktiv vil have en gavnlig effekt på markedet for radioudstyr.

Det nye direktiv skal overordnet sikre, at radioudstyr, som lever op til direktivets krav, frit kan markedsføres i det indre marked. Radioudstyr omfatter for eksempel mobiltelefoner, radioer og trådløse mikrofoner. Direktivet skal således sikre, at radioudstyr bliver kontrolleret og godkendt på samme måde i hele EU. Forslaget indeholder en klarere afgrænsning af direktivets anvendelsesområde. Der er lagt op til, at direktivet kun skal gælde for udstyr, der tilsigtet udsender signaler ved hjælp af radiofrekvenser. Regeringen finder dog, at der er behov for, at direktivet også udvides til at gælde for rene radiomodtagere, såsom tv-apparater og babyalarmer, som blot modtager signaler via radiofrekvenser. Regeringen lægger derfor vægt på, at rene modtagerenheder også bliver omfattet af forslaget. Dette lægger det seneste kompromisforslag også op til.

Forslaget lægger op til, at der 4 år efter direktivets ikrafttræden etableres et register over visse kategorier af radioudstyr. Det skal kun gælde udstyr, hvor der generelt er konstateret problemer med at overholde direktivets krav. Formålet med registeret er at skabe overblik over udstyr, hvor der kan være behov for særlig opmærksomhed fra myndighedernes side. Regeringen er enig i, at myndighederne skal have gode forudsætninger for at sikre overholdelse af reglerne. Samtidig er det dog også vigtigt, at erhvervslivet ikke pålægges unødige administrative byrder. Regeringen vil ved en eventuel oprettelse af et register derfor arbejde for, at det gøres mere klart, hvilke kategorier af radioudstyr registeret skal omfatte. Medmindre dette præciseres, vil regeringen arbejde for, at der ikke etableres et sådant register. I relation til registeret foreslås Kommissionen tillagt beføjelser til at vedtage delegerede retsakter. Det drejer sig om, hvilke typer af udstyr og oplysninger producenterne skal registrere. Det drejer sig også om, hvordan registreringerne skal foregå, og hvordan et registreringsnummer herefter skal anbringes på radioudstyret. Regeringen støtter, at disse ikkevæsentlige elementer af registeret kan fastlægges på denne måde.

Forslaget lægger op til, at Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt kan fastsætte radioudstyrsklasser. Fastlæggelsen af fælles radioudstyrsklasser vil bidrage til den fri bevægelighed for radioudstyr på det indre marked. Kommissionen kan desuden ved en gennemførelsesretsakt fastsætte, hvordan det på radioudstyrets emballage skal angives, hvis der er begrænsninger i, for hvor udstyret geografisk må anvendes, og om det kræver særlig tilladelse at anvende det. Det er nødvendigt med ensartet implementering heraf i medlemsstaterne.

FO Regeringen støtter derfor, at Kommissionen får disse to bemyndigelser. I forhandlingerne i Rådet er det endvidere blevet foreslået, at Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt kan fratage bemyndigelsen til et organ, der vurderer radioudstyrs overensstemmelse med kravene i direktivet. De bemyndigede organer skal vurdere, om radioudstyr overholder kravene for, at det må markedsføres i hele EU. Det er vigtigt, at kravene forstås ens i hele EU, og derfor støtter regeringen denne ændring.

I forhandlingerne er det også blevet foreslået, at Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt kan annullere en beslutning fra en medlemsstat om, at radioudstyr for eksempel ikke må markedsføres. Dette kan ske, hvis der ikke er tilstrækkelig sagligt grundlag for det nationale markedsføringsforbud. Det kan være, fordi det ikke er tilstrækkeligt godtgjort, at radioudstyret udgør en risiko for sundhed og sikkerhed.

Regeringen støtter, at Kommissionen får denne mulighed. Reglerne bør anvendes ens i hele EU, så det samme høje sikkerhedsniveau gælder i alle medlemsstater. Til sidst vil jeg nævne bemyndigelserne til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter. De vedrører alle tre en række tekniske forhold. Det drejer sig om, hvilke produkter der er omfattet af definitionen af radioudstyr, og om, at visse typer radioudstyr skal overholde yderligere tekniske krav. Kommissionen får for det første tillagt beføjelser til i takt med den teknologiske udvikling at vedtage delegerede retsakter, der opdaterer listen over produkter, som er undtaget fra definitionen af radioudstyr. Undtagelserne fremgår af direktivets bilag 2. Som eksempel kan det nævnes, at det foreslås at undtage mikrobølgeovne, der anvender frekvenser til opvarmning af mad, fra direktivforslaget. Man foreslår for det andet at tillægge Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om, hvilke kategorier og klasser af radioudstyr der skal overholde yderligere tekniske krav. Kravene og bemyndigelsen fremgår af artikel 3, stk. 3, og artikel 4.

Det kan være tekniske krav om tilslutning af tilbehør, f.eks. forskellige opladere. Det kan være tekniske krav om adgang til at kommunikere med alarmtjenester, og det kan være tekniske krav, der gør radioudstyret anvendeligt for handicappede. Det kan også være krav til producenter om at informere om tekniske forhold, så tredjeparter kan få mulighed for at producere software til radioudstyr. Behovet for at bruge delegerede retsakter skal ses i lyset af den hurtige udvikling på området, hvor der løbende introduceres nye produkter og teknologier. Regeringen finder derfor, at det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen får disse beføjelser til at udbygge eller ændre ikkevæsentlige elementer af direktivet. På den baggrund kan regeringen støtte forslaget.

Nikolaj Villumsen meddelte, at Enhedslisten støtter forhandlingsoplægget.

Pia Adelsteen kunne se det praktiske i tekniske krav til f.eks. opladere, men hvilke tekniske krav kunne man ellers forestille sig? At produkterne er handicapvenlige? Hun ville gerne vide, om der var tænkt på alt.

Per Stig Møller understregede, at radioproduktion ikke bør overreguleres. Han meddelte, at Det Konservative Folkeparti støtter forhandlingsoplægget.

Jakob Ellemann-Jensen kvitterede for den fyldestgørende forelæggelse og meddelte, at Venstre bakker op om forhandlingsoplægget. Han bemærkede til Pia Adelsteen, at det er lettere at indføre standarder for forskellige produkter, hvis man har nogle fælles patenter at hænge dem op på. Derudover roste han ministeren for hans tålmodige gennemgang og behagelige stemmeføring og anbefalede ministeren at træde til, hvis ligestillingsministerens børnebøger engang skulle indtales som lydbog.

Erhvervs- og vækstministeren takkede for de rosende ord og fortalte om sin medvirken i et timelangt interview på TV2 News, som var det tv-program med færrest seere nogensinde. Han svarede Pia Adelsteen, at det var et godt spørgsmål, om der er tænkt på alt. Han kunne dog ikke garantere, at der aldrig vil dukke en teknologisk opfindelse op, der ikke er taget højde for.

Pia Adelsteen meddelte, at Dansk Folkeparti kunne støtte forhandlingsoplægget.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

FO Punkt 8. Rådsmøde nr. 3262 (miljø-klima-delen) den 14. oktober 2013

Klima-, energi- og bygningsministeren forelagde to orienteringssager, som var på dagsordenen for miljørådsmødet den 14. oktober, og en sag til tidligt forhandlingsoplæg. Han henviste til det fremsendte notat. Endelig orienterede han om en sag, som han agtede at bringe op under eventuelt på rådsmødet. Det drejer sig om den dansk initierede krediterklæring om ikke at anvende CO₂-kreditter fra HFC23-projekter til at opnå klimamål i perioden 2013-2020.

3. (Evt.) CO₂-emissioner

– *Analyse af den endelige kompromistekst med henblik på enighed*

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 443/2009 for at fastlægge betingelserne for at nå 2020-målet om at reducere nye personbilers CO₂-emissioner (førstebehandling)

KOM (2012) 0393

Rådsmøde 3262 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 239 (side 796 FO, forhandlingsoplæg forelagt 8/2-13)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Rådsmødets første punkt, som nok også bliver det mest dramatiske, forelægger jeg til orientering. Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet til diskussion med henblik på vedtagelse. Først lidt historik: I 2009 vedtog vi i EU regler for fremtidige emissioner fra biler, sådan at der fra 2015 vil være et krav om, at nye biler højst må udlede 130 g CO₂ pr. km. I samme omgang fastsatte man et foreløbigt mål på 95g CO₂ pr. km, der skal gælde fra 2020. Kommissionen fremsatte i juli 2012 et forordningsforslag, der endeligt skal fastsætte målet for 2020. Dette forslag har vi forhandlet i løbet af det sidste års tid.

Som I ved, har vi fra dansk side fuldt ud støttet fastsættelsen af 2020-målet. Jeg anser i det hele taget forslaget for at være vigtigt, da langsigtet regulering på transportområdet skaber investeringssikkerhed for udviklingen af de bæredygtige teknologier, og det er noget af det bedste, vi kan gøre inden for transportsektoren, hvor vi ikke har så mange virkemidler til rådighed. Der er brug for, at den grønne omstilling bliver en realitet. Danmark har i forhandlingerne lagt vægt på, at den nye tekst skal indeholde et langsigtet mål for perioden efter 2020. Og vi har arbejdet for, at forslaget skal indeholde mekanismer, der kan fremme lavemissionskøretøjer, såsom elbiler.

I juni indgik Rådet sammen med Europa-Parlamentet og Kommissionen et kompromisforslag. Forslaget skulle have været vedtaget på ambassadørniveau i Rådet i juni, men højst usædvanligt har Tyskland – med støtte fra en række andre bilproducerende lande – efter indgåelse af kompromiset ønsket vedtagelsen udskudt. Det er på den baggrund, at den endelige diskussion og vedtagelse af kompromisforslaget er planlagt til at finde sted på

rådsmødet den 14. oktober. Danmark kan stemme for kompromisforslaget fra juni. Men grundet det usædvanlige forløb i denne sag kan jeg ikke udelukke, at vi på rådsmødet kommer til at tage stilling til ændringsforslag til kompromisteksten. Tyskland har for eksempel cirkuleret et forslag, der indeholder fleksible mekanismer for indfasningen af 2020-målet. Hvis et eller flere lande skulle formå at sænke ambitionsniveauet i den endelige tekst, vil det samtidig betyde, at teksten bevæger sig væk fra det, som vi fra dansk side og med opbakning fra udvalget har arbejdet for. Samtidig er det dog klart vurderingen, at en sådan endelig tekst – om end noget udvandet – vil stille os væsentligt bedre end de krav, der vil gælde, hvis forslaget ikke vedtages. Da det ikke vurderes, at en udskydelse af forhandlingerne vil resultere i et bedre kompromis, vil jeg i en sådan situation stemme for det samlede forslag, hvis den danske stemme kan være udslagsgivende, for at forslaget vedtages.

Hvis den danske stemme ikke vil være udslagsgivende, vil jeg til gengæld overveje at undlade at stemme. Det skyldes, at jeg gerne vil vise, at Danmark er imod ændringer, der svækker kompromisforslaget. Derudover kan der være grund til at vise, at Danmark ikke bifalder, at Rådet ikke står ved aftaler, der er indgået med Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Nikolaj Villumsen tilsluttede sig ministerens kritik af, at Tyskland nu ville ændre kompromisforslaget, selv om landet havde haft stor indflydelse på det oprindelige kompromis. Hvis Tyskland kommer igennem med sit ønske, ville Enhedslisten også bakke op om at stemme imod.

Jakob Ellemann-Jensen fandt den valgte tilgang god og balanceret. Mandatet var allerede givet, men skulle regeringen undlade at stemme for at signalere, at man ikke er tilfreds med fremgangsmåden, ville Venstre også støtte det.

Per Stig Møller var lettet over, at ministeren ikke, som han havde frygtet, forlangte vindmøller på alle biler i fremtiden. Han henviste til den kommenterede dagsorden s. 35, hvor der står, at regeringen vil tage endeligt stilling til forslaget, når der foreligger en analyse af de statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser. Han bad ministeren redegøre for disse konsekvenser.

Klimaministeren takkede Enhedslisten for opbakningen, men afviste, at regeringen under nogen omstændigheder ville stemme imod forslaget. Hvis det falder, vil det vare længe, før der overhovedet kommer 2020-krav. Derfor har regeringen valgt en balanceret tilgang, som han takkede for Venstres støtte til.

Ministeren svarede Per Stig Møller, at Kommissionen har kigget på de samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser. Den anfører, at et mål på 95 g CO₂ pr. km. i 2020 for personkøretøjer medfører en brændstofbesparelse på 27 pct. i forhold til 2015. For et gennemsnitligt køretøj betyder det en besparelse på 2.500 kr. det første år og op til 29.000 kr. i hele køretøjets levetid. Fremstillingsomkostningerne ved produktionen af køretøjet forventes at stige med cirka 8.300 kr. Derfor vurderer Kommissionen, at forslaget

akkumulerer besparelse hos forbrugerne over bilens samlede levetid. På den baggrund støtter regeringen med udvalgets opbakning forslaget.

Per Stig Møller takkede for de præcise tal. Han syntes, det lød meget fornuftigt, ligesom ministerens tofasede tilgang i øvrigt.

Nikolaj Villumsen gav ministeren ret i, at der ikke er grund til at give den tyske bilindustri den gave at lade forslaget falde.

UDG b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 510/2011 for at fastlægge betingelserne for at nå 2020-målet om at reducere nye lette erhvervskøretøjers CO₂-emissioner (førstebehandling)

KOM (2012) 0394

Rådsmøde 3262 – bilag 2 (samlenotat side 8)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 239 (side 796 FO, forhandlingsoplæg forelagt 8/2-13)

4. Forberedelser til 19. samling i konferencen mellem partnerne (COP19) i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og 9. samling i den partskonference, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP 9) (den 11.-22. november 2013 i Warszawa)

– *Formandskabskonklusioner*

Rådsmøde 3262 – bilag 2 (samlenotat side 14)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Rådskonklusionerne forud for COP19/CMP9 i Warszawa, der fastlægger EU's overordnede forhandlingsposition på centrale forhandlingsemner, er det næste punkt, jeg vil forelægge udvalget til orientering. Det gælder ikke mindst EU's holdning til indholdet af en samlet aftalepakke i Warszawa, herunder forhandlingerne under Durbanplatformen. Her forhandles om en global juridisk bindende klimaaf tale for alle parter til vedtagelse i 2015 og ikrafttrædelse i 2020 og om et arbejdsprogram for at øge ambitionsniveauet for de globale reduktioner frem mod 2020.

For regeringen er det afgørende, at Warszawapakken bliver ambitiøs og balanceret, og at den fokuserer på implementering af beslutninger fra tidligere partskonferencer. I forbindelse med forhandlingerne om en ny klimaaf tale skal vi i Warszawa have vedtaget en køreplan med milepæle frem mod 2015. Vi blev på COP17 i Durban enige om, at vi fremadrettet alene skal forhandle i en arbejdsgruppe – og dermed bevæge os væk fra den skarpe opdeling mellem ilande og ulande, som hidtil har hersket i klimaforhandlingerne.

Det står klart, at ambitionsniveauet før 2020 ikke er højt nok, hvis vi skal nå 2-gradersmålsætningen. EU opfordrer derfor i rådskonklusionerne til, at parterne fremlægger nye og øgede reduktionstilsagn – en opfordring, som vi fra dansk side kun kan støtte op om. Herudover lægger regeringen vægt på, at indsatsen suppleres med internationale komplementære initiativer i form af f.eks. energieffektiviseringstiltag, som kan bidrage til at lukke hullet mellem, hvad parterne har tilkendegivet at ville gøre for at reducere deres udledninger, og hvad IPCC har tilkendegivet er nødvendigt for at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur under 2 grader celsius. Som bekendt indgik vi på COP18 en aftale om en ny forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen fra 2013 til 2020. EU og medlemsstaterne agter at ratificere den anden forpligtelsesperiode så hurtigt som muligt.

Vi forventer desværre ikke udbredt uenighed om rådskonklusionerne. Der er enkelte knaster, vi skal blive enige om, herunder EU's tilgang til processen for fremlæggelse af reduktionsmål i en ny klimaaf tale og kriterierne for den bagvedliggende analyse. Fra regeringens side lægges der vægt på, at EU har en ambitiøs tilgang, der kan sikre vedtagelse af en global klimaaf tale i 2015 med mål for alle parter. Det er også væsentligt, at vi med rådskonklusionerne kan sende et signal om klimafinansiering, da forhandlingerne herom forventes at stå centralt på COP19. Regeringen støtter, at det litauiske formandskab lægger op til at inkludere en paragraf om klimafinansiering, som understreger, at EU og medlemsstaterne har forpligtet sig til at bidrage til målet om at nå 100 mia. USD i 2020. På den baggrund vil vi fra dansk side kunne støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne.

FO 5. Kommissionens forslag til forordning om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og forslag om ændring af forordningen og meddelelse om integrering af emissioner fra søtransport

– Tidlig forelæggelse

KOM (2013) 0480, KOM (2013) 0479

Rådsmøde 3262 – bilag 2 (samlenotat side 18)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Både EU og Danmark foretrækker global regulering. Det er bedst for klimaet – og det er bedst for søtransporterhvervet. Men der har endnu ikke været tilstrækkelig fremdrift i IMO og UNFCCC, hvilket er baggrunden for Kommissionens forslag. Forslaget indebærer, at ejere af skibe på over 5.000 bruttoton fra 2018 skal overvåge CO₂-emissioner for hvert skib, der ankommer og afgår fra en europæisk havn, og årligt rapportere disse til Kommissionen og myndighederne i de relevante flagstater. De indsendte rapporter skal forinden verificeres af et uafhængigt akkrediteret selskab. Medlemsstaterne skal fastsætte et sanktionssystem for manglende opfyldelse af bestemmelserne. Kommissionen vurderer, at forslaget kan medføre en reduktion af CO₂-udledningen på 2 pct., idet overvågning vil bibringe og synliggøre oplysninger om skibes energieffektivitet. I dansk optik kan og skal EU-forslaget være en løftestang for de internationale forhandlinger om konkrete virkemidler i IMO. Derfor er vi positive overfor forslaget. Samtidig vurderer vi, at forslaget vil være med til at synliggøre, at dansk skibsfart er blandt de grønneste i Europa.

FO Regeringen kan grundlæggende støtte forslaget og vil i det videre arbejde lægge vægt på, at forslaget spiller konstruktivt sammen med de videre forhandlinger i IMO, og at der sikres en ensartet håndhævelse på tværs af EU. Regeringen arbejder for, at de administrative byrder for stat og redere står mål med, at der er tale om et monitoreringsprogram i modsætning til en fuldt udviklet markedsbaseret mekanisme. Endelig mener regeringen, det er værd at arbejde for en hurtig implementering af forslaget, idet vi antager, at det nødvendige datagrundlag allerede foreligger. Forhandlingssituationen i Bruxelles ventes ikke at blive kompliceret.

Nikolaj Villumsen meddelte, at Enhedslisten støtter forhandlingsoplægget.

Jakob Ellemann-Jensen meddelte, at Venstre støtter forhandlingsoplægget.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

6. Eventuelt

Klima, energi- og bygningsministeren: Endelig vil jeg gerne gøre udvalget opmærksom på, at vi fra dansk side vil rejse et punkt under eventuelt på miljørådsmødet, hvor Danmark vil invitere lande, som endnu ikke har tiltrådt en frivillig erklæring om at afstå fra at bruge kreditter fra projekter om HFC23 og N2O fra nylonindustrien, til at tilslutte sig. Kreditterne er blevet kritiseret for at være behæftet med store miljømæssige problemer. Kvotebelagte virksomheder i EU har fået forbud mod at anvende kreditterne pr. 30. april i år. Danmark tog allerede i 2011 initiativ til en erklæring om, at medlemsstaterne undlader at anvende disse kreditter til målopfyldelse i de ikkekvotebelagte sektorer efter 2012. 17 medlemslande bakkede dengang op om det danske initiativ og tilsluttede sig erklæringen. Dermed tiltrådte landene de samme restriktioner, som gælder for kvoteomfattede virksomheder. Jeg vil nu opfordre de resterende medlemslande til at bakke op om initiativet.

7. Siden sidst

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

